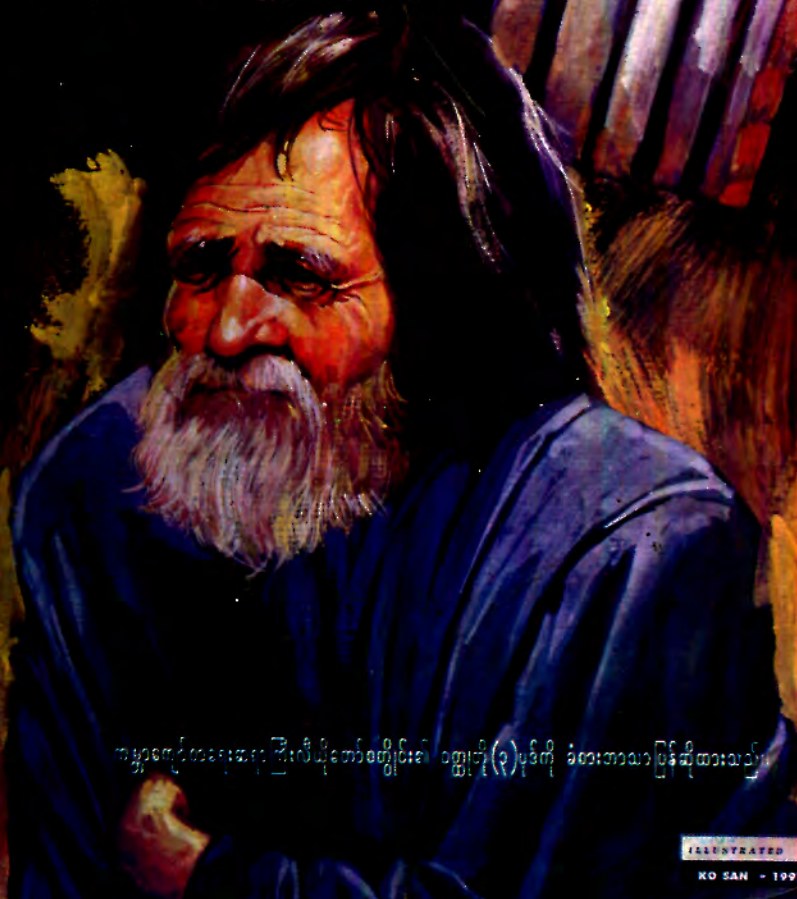

ကျေးဇူးတင်

ဘုရားသခင်သည် အမှန်တရားကို သိမြင်တော်မူသည်

မ ဝ ဝ ဝ ဝ ဝ ဝ

ကမ္ဘာ့လျှောက်လေးဆရာ ဦးလိယိုတော်စတိုင်း၏ ဝတ္ထုတို (၃) မှန်ကို မဲတေးတာသာ ပြန်ဆိုထားသည်။

အင်္ဂလိပ်စာ

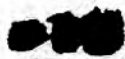

ဘာသာပြန်ကျွမ်းကျင်သူများ၏
အတိုးတက်ရေး
ပညာရေးအဖွဲ့

အခြားဝတ္ထုတိုများ

- ◆ အင်္ဂလိပ်စာလေ့လာရေးအတွက် မတတ်မမြင် ဖတ်ရှုမည့် ဘာသာပြန်စာပေအမှတ် (၂)
- ◆ အတွေးနက်ညက်လည်း အရေးသူကိုင်ပိုင်။ Simple Sentence မှာဖြင့် အတွေးနက်ညက် ကမ္ဘာတော်စာရေးဆရာကြီး၏ ကမ္ဘာတော်ဝတ္ထု (၃)ပုဒ်ဖြစ်နေခြင်း။ ဆရာမလို မိမိဘာသာ လွယ်လွယ်ကူကူ ဖတ်နိုင်ခြင်း တို့ကြောင့် -
- ◆ ဖတ်ကြည့်လျှင် အကျိုးရှိမည်။ ဝယ်ထားလျှင် မမှားသောစာအုပ်။
- ◆ မိမိမဖတ်မြင်လျှင်တောင် - မိမိနှင့် မတ်သက်သူတို့အတွက် သိမ်းဆည်းထားသင့်သည့်စာအုပ်။
- ◆ ပြီးတော့ - အင်္ဂလိပ်စာလေ့လာနေသော သား/သမီး တု/တူမ၊ တပည့်/မိတ်ဆွေ/ သူငယ်ချင်း ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ကို လက်ဆောင်ပေး ကောင်းသည့်စာတင်အုပ်။
- ◆ ဤဝတ္ထုတိုဘာသာပြန်သူမှာလည်း The Light Of English မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာချုပ် ရန်ကုန်ဆရာအတတ်သင်တန်း အင်္ဂလိပ်စာအု လ/ထကထိက(ဟောင်း) ဖင်မောင်ကြွယ် (ပညာရေး) ကလောင်အမည်(ကောင်းသူ) ဖြစ်ပါသည်။
- ◆ "ကောင်းသူ" ရဲ့ "လွတ်မြောက်သောသူ" ဖတ်ပြီးသူများအတွက် ထပ်မံတင်ဆက်ပို့ပေး ပါသည်။

ဆုတောင်းပေးပါ။ ၁၆၀၀/၀-၀၀၀၀၀၊ ၂၃၀-၀၀၀၀၀၊ ၀၀၀၀၀
ရန်ကင်း၊ ရန်ကင်း၊ ၂၀၀၀၀၀

စာမူခွင့်ပြုချက်	၅၅၅/၉၇(၉)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်	၅၄၆/၉၇(၉)
မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း	ကိုဆန်း
ကွန်ပျူတာစာစိ	မဟာမိဒီယာ
ဖလင်	ရွှေဟင်္သာ
ထုတ်ဝေ	ဦးသန်းဆွေ(၁၁၄၇၃)
	စစ်သည်တော်စာပေ
	၁၀၃၁၊ ဥယျာဉ်လမ်း(၁၉) ရပ်ကွက်၊
	ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်း။
ပုံနှိပ်	ဦးဝင်းလွင် (မြီ - ၀၅၃၆၆)
	ရွှေဟင်္သာပုံနှိပ်တိုက်
	၅၁၊ ရေကျော်လမ်း၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်ခြင်း	ပထမအကြိမ်၊ ၁၉၉၇
	(အောက်တိုဘာလ)
အုပ်ရေး	၁၀၀၀
တန်ဖိုး	
စာအုပ်ချုပ်	စိန်ကြည်
	(ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း)
ဖြန့်ချိရေး	ကောင်းသန့်စာပေ
	၂၀၈၊ ပ-ထပ်၊ ၃၄လမ်း(ထက်)
	ရန်ကုန် ၊ : ၂၈၄၃၃၀။

ကျေးဇူးတင်

ဘုရားသခင်သည် အမှန်တရားကို သိမြင်တော်မူသည်။
မ ဇာ : ဝ ဣ တို ဇာ :

NO 248

ဇာတ်လမ်း . . .

ဝတ္ထုတိုများစာအုပ်များ

၁။ အမျှစ်ဆုံးသို့	(ဒဿနစာစုများ)
ပထမအကြိမ်	(၁၉၉၆-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ)
ဒုတိယအကြိမ်	(၁၉၉၇-ခုနှစ်၊ မတ်လ)
တတိယအကြိမ်	(၁၉၉၇-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ)
၂။ အမျှစ်ဆုံးသို့	(ဒဿနသံဠိတိတ်ဓမ္မ)
ပထမအကြိမ်	(၁၉၉၇-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ)
၃။ လွတ်မြောက်သွားသူ	(ဘာသာပြန်ဝတ္ထုရှည်)
ပထမအကြိမ်	(၁၉၉၇-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ)
ဒုတိယအကြိမ်	(၁၉၉၇ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ)
၄။ ကောင်လေးကောင်မလေး	(ဒဿနစကားစုများ)
ပထမအကြိမ်	(၁၉၉၇-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ)
၅။ သမီးလေးဖက်ဖို့	(ဒဿနစကားစုများ)
ပထမအကြိမ်	(၁၉၉၇ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ)
၆။ ဘုရားသခင်သည် အမှန်	
တရားကို သိတော်မူသည်	
နှင့် အခြားဝတ္ထုတိုများ	(ဘာသာပြန် ဝတ္ထုတိုများ)
ပထမအကြိမ်	(၁၉၉၇ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ)

ဆုတောင်း

အမှတ်-၁၆၀ (ပထဝီ-ဝဲ)၊ ၃၄-လမ်း၊ (ထက်)
ရန်ကင်း။ ☎ ၂၄၂၅၃၄
(ဃ)

ဤစာအုပ်အကြောင်း

- * အင်္ဂလိပ်စာ တော်ချင်တတ်ချင်သူတို့အတွက် အင်္ဂလိပ်နှင့်မြန်မာ တွဲဖက်ဘာသာပြန်ရေးသားထားသော စာအုပ်အရေအတွက်သည် မများလှသေးပါ။ အင်္ဂလိပ်စာဘာသာတစ်ပိုဒ်၊ မြန်မာဘာသာ တစ်ပိုဒ် လွယ်လွယ်ကူကူ ဖတ်နိုင်သော စာအုပ်မျိုးနည်းသေး၏။
- * ဤလိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်စွက်သည်အနေနှင့် ဤစာအုပ်ကို ဖန်တီး ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။
- * ဤစာအုပ်သည် ရုရှားလူမျိုး ကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာကြီး လီယိုတော်စတိုင်း၏ ထင်ရှားကျော်ကြားသော ဝတ္ထု(၃)ပုဒ်ကို မြန်မာလိုခံစားပြန်ဆိုထားသော စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီး၏ War and Peace (စစ်နှင့်ငြိမ်းချမ်းရေး) စာအုပ်သည် ကမ္ဘာကျော် စာအုပ်ဖြစ်ပြီး နိုင်ငံအသီးသီးတွင် ဘာသာအမျိုးမျိုးနှင့် ပြန်ဆို ထုတ်ဝေခဲ့ကြသည်အထိ ထင်ရှားပါသည်။
- * ဤစာအုပ်သည် The Light of English မဂ္ဂဇင်းတွင် လစဉ်ဖော်ပြ ခဲ့သော အခန်းဆက်ဝတ္ထုများကို ပြန်လည်စုစည်း ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်း လည်း ဖြစ်ပါသည်။
- * ဤစာအုပ်၏ ထူးခြားချက်မှာ မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုရာတွင် မြန်မာစလော့စရိုက်နှင့် ကိုက်ညီပြီး နားလည်သဘောပေါက်လွယ် စေရန် အင်္ဂလိပ်ဘာသာတွင်မပါသော အပိုစာသားများကို ကွင်းခတ်၍ ဖော်ပြထားခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ အပိုအလိုမရှိ။

တိတိကုကု ပြန်ဆိုလျှင် မြန်မာဘာသာတွင် မချောမမွှေဖြစ်တတ်၏။ ထောက်နေတတ်၏။ ထို့ကြောင့် အပိုစာသားလေးတွေ ထည့်ပြန်ရသည်။ ထိုအခါ အင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့် တိုက်ဆိုင်ဖတ်ရှုကြသူတို့အတွက် ရှုတ်ထွေးသွားနိုင်ပါသည်။ ကွင်းခတ်၍ ဖော်ပြလိုက်တော့မှ ဒါ ဒီလိုပြန်တာပါလားဟု ခံစားနားလည်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

* ဤစာအုပ်မှ အင်္ဂလိပ်ဘာသာအတွက်သာမက လူ့ဘဝ၏ သင်ခန်းစာများကိုပါ ထိထိရရှိလေး ခံစားရရှိနိုင်ပါသည်။

* ဤစာအုပ်ကို ရည်ရွယ်ချက်(၃)ခုဖြင့် ကျွန်တော် ရေးသားခဲ့ပါသည်။

(၁) အင်္ဂလိပ်ဘာသာ အရေး၊ အဖတ် တိုးတက်လာစေရန်။

(၂) ကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦး၏ ထင်ရှားကျော်ကြားသော ဝတ္ထုများကို သိရှိဖတ်ရှုစေရန်။

(၃) ဘဝသင်ခန်းစာများကို ခံစားသိရှိနားလည်သဘောပေါက်စေရန် . . . တို့ ဖြစ်ပါသည်။

* ဤဝတ္ထုစာသားများထဲတွင် ကျွန်တော်၏ စေတနာများကိုလည်း လျှို့ဝှက်စွာထည့်သွင်းပေးလိုက်ပါ၏။

* ရှာဖွေတွေ့ရှိ ခံစား နားလည်ကြပါစေ . . .

စေတနာဖြင့်

ကောင်းသန့်

အုတ်အင်္ဂါ

အုတ်အင်္ဂါတို့ ပြင်ဆင်ရမည်။

အုတ်အင်္ဂါ

ဆောင်ရွက်ရမည်။

● In the town of Vladimir lived a young merchant named Ivan Dmitrich Aksenov. He had two shops and a house of his own.

● Aksenov was a fair-haired fellow, full of fun and very fond of singing. When quite a young man he had a liking for strong drink and was quarrelsome when he had had too much; but after he married he gave up drinking, except now and then.

● One summer, Aksenov was going to the market at Nizhny, and as he went to say good-bye to his family his wife called to him, "Ivan Dmitrich, do not start to-day; I have had a bad dream about you."

● Aksenov laughed, and said, "You are afraid that when I get to the market I shall drink too much."

● His wife replied: "I do not know what I am afraid of, all I know is that I had a bad dream. I dreamt you returned from the town, and when you took off your cap I saw that your hair was quite grey."

● ဗလက်ဒီမာမြို့တွင် အိုင်ဗင် ဒီမစ်ထရစ်ချ်အက်ဆီနော့စ် အမည်ရှိ
သော လူငယ်ကုန်သည်တစ်ယောက် နေထိုင်ပါတယ်။ သူ့မှာ
ကိုယ်ပိုင်ဆိုင် နှစ်ဆိုင်နှင့် အိမ်တစ်လုံးရှိပါတယ်။

● အက်စ်ဆီနော့စ်ဟာ ဆံပင်ဖြူရောင်သန်းပြီး ဟာသဉာဏ်ရွှင်တဲ့
သီချင်းအဆိုဝါသနာပါသူ တစ်ဦးဖြစ်တယ်။ လူငယ်ဘဝမှာ
အရက်ပြင်းတွေသောက်တတ်ပြီး အရက်မူးတဲ့အခါ ရန်ဖြစ်တတ်ပါ
တယ်။ ဒါပေမယ့် အိမ်ထောင်ကျပြီးတဲ့နောက်မှာတော့ အရက်
မသောက်တော့ပါဘူး။ တစ်ခါတလေ သောက်မိတာကလွဲလို့ပေါ့
လေ။

● နွေရာသီတစ်နေ့မှာ အက်စ်ဆီနော့စ်ဟာ နစ်ဇေန်မြို့မှာရှိတဲ့
ဈေးကို သွားမလို့၊ သူ့မိသားစုကို နှုတ်ဆက်ပါတယ်။ အဲဒီအခါ
မှာ သူ့မိန်းမက သူ့ကို “အိုင်ဗင်ဒီမစ်ထရစ်ချ်၊ ရှင် ဒီနေ့မသွား
ပါနဲ့၊ ရှင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး အိပ်မက်ဆိုးတွေမက်ထားတယ်” လို့
သတိပေးပါတယ်။

● အက်စ်ဆီနော့စ်က ရယ်မောပြီး “ငါဈေးရောက်ရင် အရက်တွေ
သိပ်သောက်မှာကို စိုးရိမ်လို့မဟုတ်လား” လို့ ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

● သူ့မိန်းမက ကျွန်မ ဘာစိုးရိမ်နေမှန်းတော့ မသိဘူး။ ကျွန်မသိတာ
ကတော့ ကျွန်မ အိပ်မက်ဆိုးတွေမက်နေတယ်။ ရှင် မြို့ကပြန်လာ
ပြီး ဦးထုပ်ကိုချွတ်လိုက်တော့ ရှင်ဆံပင်တွေအားလုံး ဖြူဆွတ်နေတာ
မြင်တယ်လို့ အိပ်မက်မက်တယ်” လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

● Aksenov laughed. "That's a lucky sign, said he. See if I don't sell all my goods and bring you some presents from the market."

● So he said good-bye to his family and drove away.

● When he had travelled half-way, he met a merchant whom he knew, and they stayed at the same inn for the night. They had some tea together and then went to their bedrooms close by.

● It was not Aksenov's habit to sleep late, and, wishing to travel while it was still cool, he waked his driver before daybreak and told him to put in the horses.

● Then he made his way across to the keeper of the inn (who lived in a house at the back), paid his bill, and continued his journey.

● When he had gone about twenty-five miles he stopped at an inn for the horses to be fed.

● “ဒါ ကောင်းတဲ့နိမိတ်ကွ။ ကြည့် ငါ့ရဲ့ကုန်ပစ္စည်းတွေအားလုံး ရောင်းရပြီး မင်းတို့အတွက် လက်ဆောင်တွေ ဈေးကဝယ်လာ ရလိမ့်မယ်” အက်စ်ဆီနောင်က ရယ်ရယ်မောမော ပြောလိုက်ပါတယ်။

● အဲဒီနောက် သူဟာ မိသားစုကို နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်သွားခဲ့ ပါတယ်။

● သူထွက်သွားပြီး ခရီးတစ်ဝက်အရောက်မှာ သူနဲ့သိကျွမ်းခဲ့ဖူး တဲ့ ကုန်သည်တစ်ယောက်နဲ့တွေ့တယ်။ တည်းခိုခန်းမှာ အဲ့ဒီ ညက အတူတည်းခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ လက်ဖက်ရည်အတူသောက် ခဲ့ကြပြီး အခန်းချင်းကပ်အိပ်ခဲ့ကြပါတယ်။

● အက်စ်ဆီနောင်ဟာ စောစောအိပ်တတ်တဲ့အကျင့်ရှိပြီး မနက် စောစောမှာ ခရီးသွားချင်တဲ့ဆန္ဒရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိုးမလင်း ခင် သူ့ရဲ့ မြင်းလှည်းမောင်းသမားကို နှိုးပြီး မြင်းတွေကို လှည်းမှာတပ်ခိုင်းခဲ့ပါတယ်။

● ထို့နောက် အိမ်နောက်ဖက်မှာနေတဲ့ ဆိုင်ရှင်ဆီကို တည်းခို ခန်းခသွားပေးပြီး သူ့ရဲ့ခရီးကို ဆက်ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

● ၂၅-မိုင်လောက်သွားပြီးတဲ့အခါ သူ့မြင်းတွေကို အစာကျွေးဖို့ တည်းခိုစားသောက်လို့ရတဲ့ ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာရပ်နားလိုက်ပါတယ်။

● While Aksenov was resting for a time in the doorway of this inn, amusing himself by playing on his guitar, a three-horse carriage drove up and an official stepped down from it, followed by two soldiers. He came to Aksenov and began to question him, asking him who he was and where he came from.

● Aksenov answered him fully, and said, "Won't you have some tea with me?" But the official went on cross-questioning him and asking him, "Where did you spend last night? Were you alone, or with a fellow-merchant? Did you see the other merchant this morning? Why did you leave the inn before daybreak?"

● အက်စ်ဆီနော့ဗ်ဟာ တည်းခိုစားသောက်ဆိုင်ရဲ့ တံခါးဝနားမှာ အနားယူအပန်းဖြေ ဂီတတီးနေတုန်း မြင်းသုံးကောင်ဆွဲ ရထား ဆိုက်ရောက်လာပါတယ်။ အရာရှိတစ်ယောက်နဲ့ စစ်သားနှစ်ယောက် ဆင်းလာပါတယ်။ သူဟာ အက်စ်ဆီနော့ဗ်ဆီလာပြီး ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကလာသလဲလို့ မေးခွန်းတွေမေးပါတယ်။

● အက်စ်ဆီနော့ဗ်က ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြန်ဖြေပြီး သူနဲ့ လက်ဖက် ရည်သောက်ပါအုံးလို့တောင် ဖိတ်လိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အရာရှိက သူ့ကို ထပ်မံစစ်ဆေးမေးမြန်းပြန်ပါတယ်။ ညက ခင်ဗျား ဘယ်မှာ အိပ်ခဲ့သလဲ။ တစ်ယောက်တည်းလား၊ ဒါမှမဟုတ် ကုန်သည် တစ်ယောက်နဲ့ အတူအိပ်ခဲ့တာလား။ ဒီနေ့မနက် အဲဒီကုန်သည် ကို တွေ့ခဲ့သလား။ ဘာဖြစ်လို့ မိုးမလင်းခင် တည်းခိုခန်း စားသောက်ဆိုင်က ထွက်လာခဲ့တာလဲ။

● Aksenov wondered why he was asked all these questions, but he described all that had happened, and then added, "Why do you cross-question me as if I were a thief? I am travelling on business of my own and there is no need to question me."

● Then the official, calling the soldiers, said, "I am the police-officer of this district, and I question you because the merchant with whom you spent last night has been found dead, with his throat cut. We must search your things."

● They entered the house. The soldiers and the police-officer searched Aksenov's luggage. Suddenly the officer drew a knife out of Aksenov's bag, crying, "Whose knife is this?"

● Aksenov looked, and was frightened to see a blood-stained knife taken from his bag.

● အရာရှိဟာ ဘာကြောင့် ဒီမေးခွန်းတွေ မေးမြန်းရသလဲဆိုတာ အက်စ်ဆီနော့စ် သိချင်စိတ်တွေ ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေအားလုံးကို ပြန်ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ မှ “ခင်ဗျားက ဘာပြုလို့ ကျွန်တော့်ကို သူခိုးတစ်ယောက်လို စစ်ဆေးမေးမြန်းနေတာလဲ။ ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေး အတွက် ခရီးသွားနေတာ။ ကျွန်တော့်ကို ဒီလိုမေးခွန်းမျိုးတွေ မမေးသင့်ဘူး” လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

● ထိုအခါ အရာရှိက စစ်သားတွေကိုခေါ်လိုက်ပြီး “ကျုပ်က ဒီနယ်မြေရဲ့ ရဲအရာရှိပဲ။ ညက ခင်ဗျားနဲ့အတူ တည်းခိုခဲ့တဲ့ ကုန်သည်ဟာ လည်းပင်းပြတ်ပြီး သေနေတာတွေလို့ ခင်ဗျားကို စစ်ဆေးနေတာ။ ခင်ဗျား ပစ္စည်းတွေရှာရမယ်” လို့ ပြောတယ်။

● သူတို့ အိမ်ထဲဝင်တယ်။ စစ်သားတွေနဲ့ ရဲအရာရှိဟာ အက်စ်ဆီနော့စ်ရဲ့ အထုပ်အပိုးတွေကို ရှာကြတယ်။ အက်စ်ဆီနော့စ် ရဲ့ အိတ်ထဲက မောင်းချဉ်းတစ်ချောင်းကို အရာရှိက ရုတ်တရက် ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး “ဒါ ဘယ်သူခါးလဲ” လို့ အော်ပြီး မေးလိုက်တယ်။

● အက်စ်ဆီနော့စ်ဟာ သူ့အိတ်ထဲက ဆွဲထုတ်လိုက်တဲ့ သွေးစွန်းနေတဲ့ ခါးကိုကြည့်ပြီး တုန်လှုပ်သွားခဲ့ပါတယ်။

● "How is it that there is blood on this knife?" asked the official. Aksenov tried to answer, but could hardly say a word, and only whispered, "I don't know not mine."

● Then the police-officer said, "This morning the merchant was found in bed with his throat cut. You are the only person who could have done it. The house was locked from inside, and no one else was there. Here is this blood-stained knife in your bag, and your face and manner show your guilt! Tell me how you killed him and how much money you stole."

● Aksenov swore he had not done it; that he had not seen the merchant after they had had tea together; that he had no money except eight thousand rubles of his own, and that the knife was not his. But his voice shook, his face was pale, and he trembled with fear as though he were guilty.

● “ဒီခါးပေါ်မှာ ဘယ်လိုသွေးစွန်းခဲ့တာလဲ” လို့ အရာရှိကမေးပြန်တယ်။ အက်စ်ဆီနော့ဗ်ဟာ ဖြေဖို့ ကြိုးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်လုံးမှကို မပြောနိုင်တော့ပါဘူး။ “ကျွန်တော်မသိဘူး၊ ကျွန်တော့် ခါးမဟုတ်ဘူး” လို့ပဲ လေသံတိုးတိုးလေးနဲ့သာ ပြောနိုင်ရှာပါတယ်။

● ထို့နောက် အရာရှိကပြောတယ်။ “ဒီနေ့မနက်မှာ ကုန်သည်ဟာ အိပ်ယာထဲမှာ လည်ပင်းပြတ်ပြီး သေနေတာတွေ့ရတယ်။ ခင်ဗျားဟာ ဒီလူသတ်မှုကို ကျူးလွန်နိုင်တဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသူပဲ။ အိမ်ရဲ့ဝါးကို အတွင်းကနေ ပိတ်ထားတယ်။ ဘယ်သူမှလည်း မရှိဘူး။ ဒီမှာ သွေးစွန်းနေတဲ့ ခါးကိုလည်း ခင်ဗျားအိတ်ထဲမှာ တွေ့တယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျား အမူအရာနဲ့ မျက်နှာကလည်း အပြစ်ရှိနေတယ်လို့ ဖော်ပြနေတယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျား သူ့ကို ဘယ်လိုသတ်ပြီး ငွေဘယ်လောက်များများ ခိုးယူခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျုပ်ကိုပြောပါ။”

● အက်စ်ဆီနော့ဗ်က ဒီကုန်သည်ကို သူမသတ်တဲ့အကြောင်း သူတို့ လက်ဖက်ရည်အတူသောက်ပြီးတဲ့နောက်မှာ အဲဒီလူနဲ့ ထပ်မံတွေ့တော့တဲ့အကြောင်း၊ သူ့ကိုယ်ပိုင်ငွေ ရှုဘယ်လ်ရှစ်ထောင်ကလွဲလို့ ဘာငွေမှ မရှိတဲ့အကြောင်းနဲ့ ခါးကလည်း သူ့ခါးမဟုတ်တဲ့ အကြောင်းကို ကျိန်ဆိုပြီးပြောပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူဟာ အပြစ်မရှိသော်လည်း သူ့အသံက တုန်နေတယ်။ သူ့မျက်နှာက ဖြူယော်ယော်။ လူက ကြောက်ရွံ့မှုနဲ့ ကတုန်ကရင် ဖြစ်နေတယ်။

● The police-officer ordered the soldiers to bind Aksenov and to put him in the carriage. As they tied his feet together and threw him in, Aksenov burst into tears. His money and goods were taken from him, and he was sent to the nearest town and imprisoned there. Inquiries about his character were made in Vladimir. The merchants and other people of that town said that in former days he used to drink and waste his time, but that he was a good man. Then the trial came on: he was charged with murdering a merchant from Ryazan and robbing him of twenty thousand rubles.

● ရဲအရာရှိက သူ့စစ်သားတွေကို အက်ဆီနော့စ်ကို ကြိုးတုပ်ပြီး မြင်းလှည်းပေါ်တင်ဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်တယ်။ သူတို့က အက်ဆီနော့စ်ကို ခြေရောလက်ပါ ကြိုးတုပ်ပြီး မြင်းလှည်းပေါ်ပစ်တင်လိုက်ကြတဲ့အတွက်ကြောင့် အက်ဆီနော့စ်ဟာ စိတ်ထိခိုက်ပြီး ငိုမိတယ်။ သူ့ငွေတွေနဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေအားလုံးကို သူ့ဆီက သိမ်းယူသွားတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကို အနီးဆုံးမြို့ကိုပို့ပြီး အကျဉ်းထောင်ထဲ ထည့်ထားလိုက်တယ်။ ဗလာဒီမာမြို့မှာ သူ့အကျင့်စရိတ္တနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စုံစမ်းကြည့်ကြတယ်။ အဲဒီမြို့ကလူတွေနဲ့ ကုန်သည်တွေက အက်ဆီနော့စ်ဟာ အရင်တုန်းက သောက်စားမူးယစ်တတ်သော်လည်း လူကောင်းတစ်ယောက်ပါလို့ ပြောကြတယ်။ ထို့နောက် သူ့အမှုကိုစစ်တယ်။ သူဟာ ရာဇဇန်ဆိုတဲ့ ကုန်သည်ကိုသတ်ပြီး ရူဘယ်ငွေနှစ်သောင်း လုယက်မှုနဲ့ တရားစွဲခံရတယ်။

● His wife was in despair, and did not know what to believe. Her children were all quite small. Taking them all with her, she went to the town where her husband was in prison. At first she was not allowed to see him; but, after much begging, she obtained permission from the officials and was taken to him. When she saw her husband in prison-dress and in chains, shut up with thieves and murderers, she fell down and did not come to her senses for a long time. Then she drew her children to her, and sat down near him. She told him of things at home, and asked about what had happened to him. He told her all, and she asked, "What can we do now?"

● သူ့မိန်းမက ဘာကို ယုံကြည်ရမှန်းမသိတော့ဘူးဖြစ်ပြီး စိတ်ပျက်အားငယ်နေမိတယ်။ သူမရဲ့ ကလေးတွေဟာ ငယ်လွန်းသေးတယ်။ သူမဟာ ကလေးတွေကို လက်ဆွဲပြီး သူမယောက်ျားထောင်ကျခံနေရတဲ့မြို့ကို လိုက်သွားခဲ့တယ်။ ပထမတော့ သူမဟာ ယောက်ျားကို တွေ့ခွင့်မရပါဘူး။ တောင်းပန်လွန်းမက တောင်းပန်တော့မှ အရာရှိတွေက သူမကို ယောက်ျားဆီခေါ်သွားပြီး တွေ့ခွင့်ပေးခဲ့တယ်။ သူမဟာ ထောင်ဝတ်စုံဝတ်ထားပြီး လူသတ်သမားတွေ သူခိုးတွေကို သာချည်နှောင်ထားတဲ့ အချုပ်သံကြိုးကွင်းတွေ အချည်ခံထားတဲ့ သူမယောက်ျားကို မြင်တဲ့အခါ မူးမေ့လဲကျသွားတယ်။ အချိန်အတော်ကြာ သတိမေ့သွားခဲ့ပါတယ်။ သတိပြန်ရတော့မှ သူမဟာ ကလေးတွေကို သူမအနားကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး ယောက်ျားနားမှာထိုင်လိုက်တယ်။ သူမ ယောက်ျားကို အိမ်မှာဖြစ်တာတွေ ပြောပြလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သူ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တာလဲလို့မေးတယ်။ ယောက်ျားက သူမကို ဖြစ်ပျက်တာတွေအားလုံး ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ ဒီတော့ သူမက အခု ကျွန်မတို့ ဘာလုပ်နိုင်သေးလဲလို့ မေးလိုက်တယ်။

● Aksenov did not reply, but only looked down on the ground.

● Then his wife said, "It was not for nothing that I dreamt your hair had turned grey. You remember? You should not have started, that day." And passing her fingers through his hair she said: "Vanya, dearest, tell your wife the truth; was it not you who did it?"

● "So you, too, suspect me! said Aksenov, and, hiding his face in his hands, he began to cry. Then a soldier came to say that the wife and children must go away, and Aksenov said good-bye to his family for the last time.

● When they were gone, Aksenov remembered what had been said, and when he remembered that his wife also suspected him, he said to himself, "It seems that only God can know the truth; it is to Him alone we must pray and from Him alone expect mercy."

● အက်ဆီနော့စ် မြေကြီးကိုသာ စိုက်ကြည့်နေပြီး ဘာမှ ပြန် မပြောခဲ့ဘူး။

● အဲဒီနောက် သူ့မိန်းမကပြောတယ် “ရှင့်ခေါင်းက ဆံပင်တွေ ဖွေးဖွေးဖြူသွားတယ်လို့ အိပ်မက်မက်ခဲ့တာ အလကားမဟုတ်ဘူး။ ရှင်သတိရသေးလား။ အဲဒီနေ့က ရှင် ခရီးမထွက်သင့်ဘူး။” ပြီးတော့ သူမယောက်ျားရဲ့ ဆံပင်တွေကြားထဲ လက်ကို ထိုးသွင်း ရင်း “ဗန်ရာအချစ်ရယ်၊ ရှင့်မိန်းမကို အမှန်အတိုင်း ပြောပြစမ်းပါ။ ဒီအမှုကို ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့သူဟာ ရှင်မဟုတ်ပါဘူးနော်။”

● “မင်းလည်း ငါ့ကို ဒီလိုထင်တာပဲ” လို့ အက်ဆီနော့စ်ကပြောပြီး မျက်နှာကို လက်ဝါးနဲ့အုပ်ပြီး ငိုပါတော့တယ်။ အဲဒီနောက် မိန်းမနဲ့ကလေးတွေပြန်ကြတော့လို့ အစောင့်စစ်သားတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ပြောပါတယ်။ အက်ဆီနော့စ်ဟာ သူ့မိသားစုတွေ ကို ဝှတ်တိုင်လို့ နောက်ဆုံးအကြိမ် နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတော့တယ်။

● သူတို့ပြန်သွားပြီးတဲ့အခါ ပြောဆိုသွားတာတွေကို အက်ဆီနော့စ်ဟာ ပြန်သတိရမိတယ်။ သူ့မိန်းမကလည်း သူ့အပေါ်ကို သံသယရှိခဲ့ တာကို သတိရမိပြီး သူ့ဘာသာ ရေရွတ်ပြောဆိုလိုက်မိတယ်။ “အမှန်တရားကို ဘုရားသခင်ပဲ သိနိုင်တယ်။ ဒီကိစ္စကို ဘုရား သခင်တစ်ပါးတည်းသာ သိမြင်နိုင်တာမို့ ဘုရားသခင်ရဲ့ သနား ကရုဏာတော်ကိုသာ မျှော်လင့်ပြီး ဆုတောင်းရတော့မှာပဲ။”

● And Akesnov gave up all hope, and only prayed to God.

● Aksenov was condemned to be whipped and sent to the mines. So he was shipped, and when the wounds were healed, he was driven to Siberia with other prisoners.

● For twenty-six years Aksenov lived as a prisoner in Siberia. His hair turned white as snow, and his beard grew long, thin, and grey. He walked slowly, spoke little, and never laughed, but he often prayed.

● The prison authorities liked Aksenov for his gentleness, and his fellow-prisoners respected him; they called him "Grandfather." When there were quarrels among the prisoners they came to him to put things right, and to judge the matter.

● အဲဒီနောက် အက်ဆီနော့စ်ဟာ ဘာမျှော်လင့်ချက်မှ မထားတော့တဲ့ ဘုရားကိုသာ ရှိခိုးနေပါတော့တယ်။

● အက်ဆီနော့စ်ကို ကြိမ်ဒဏ်ပေးပြီး သတ္တုတွင်းတွေဆီပို့ဖို့ စီရင်ချက်ချပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူဟာ ကြိမ်ရိုက်ခံရပါတယ်။ ဒဏ်ရာတွေကို ဆေးကုသပြီးတဲ့အခါမှာတော့ အခြားအကျဉ်းသားတွေ လိုပဲ ဆိုက်ဗေးရီးယားကို အပို့ခံရပါတယ်။

● အက်ဆီနော့စ်ဟာ ဆိုက်ဗေးရီးယားမှာ အကျဉ်းသားအဖြစ် (၂၆)နှစ်တိုင်အောင် နေခဲ့ရပါတယ်။ သူ့ဆံပင်တွေဟာ နှင်းတွေ လို ဖြူဆွတ်သွားပြီး သူ့မှတ်ဆိတ်မွှေးတွေက ရှည်ရှည်ပါးပါးနဲ့ မီးခိုးရောင်ပြောင်းလဲသွားပါတော့တယ်။ ဖြည်းဖြည်းပဲ လမ်းလျှောက် တယ်။ စကားလည်း နည်းနည်းပဲပြောတော့တယ်။ ဘယ်တော့မှ မရယ်တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် မကြာခဏ ဘုရားရှိခိုးနေတတ်ပါတယ်။

● အကျဉ်းထောင်အာဏာပိုင်တွေက အက်ဆီနော့စ်ကို သူ့ရဲ့နူးညံ့ သိမ်မွေ့မှု ဘဝတူ အကျဉ်းသားတွေရဲ့ ရိုသေလေးစားမှုတွေ ကြောင့် သဘောကျကြတယ်။ သူတို့အားလုံးကသူ့ကို “အဘိုး” လို့ပဲခေါ်ကြတယ်။ ထောင်သားတွေကြားထဲမှာ အငြင်းပွားရန်ဖြစ်တဲ့ အခါ သူတို့က မှန်မှန်ကန်ကန်ဖြစ်အောင် ဆုံးဖြတ်ပေးဖို့ သူ့ဆီ လာကြပါတယ်။

● No news reached Aksenov from his home, and he did not even know if his wife and children were still alive.

● One day a fresh lot of prisoners came to the prison. In the evening the old prisoners collected around the new ones and asked them what towns or villages they came from, and what they had been condemned for. Among the rest Aksenov sat down near the newcomers, and listened sadly to what was said.

● One of the new prisoners, a tall, strong man of sixty, with a grey beard, was telling the others what he had been arrested for.

● သူ့အိမ်က ဘာသတင်းမှလည်း ရောက်မလာတော့ပါဘူး။ သူ့မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေလည်း အသက်ရှင်မှ ရှိကြသေးရဲ့လားလို့ တောင် သူမသိတော့ပါဘူး။

● တစ်နေ့မှာတော့ အကျဉ်းသားအသစ်တွေ အများကြီး ထောင်ထဲ ကို ထပ်ရောက်လာတယ်။ ညပိုင်းမှာ အကျဉ်းသားဟောင်း (နှစ်ကြီးသမား)တွေက အကျဉ်းသားအသစ်တွေကို စုစည်းပြီး ဘယ်မြို့ဘယ်ရွာက ရောက်လာကြတာလဲ။ ဘာပြစ်မှုနဲ့ရောက်လာ ကြတာလဲလို့ ဝိုင်းပြီး မေးမြန်းကြတယ်။ အက်ဆီနော့စ်ကတော့ လူသစ်တွေနားမှာထိုင်ပြီး သူတို့ပြောပြသမျှတွေကို စိတ်မကောင်း စွာနဲ့ နားထောင်နေမိတယ်။

● အသက်(၆၀)ရှိတဲ့ အရပ်ရှည်ရှည် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း မီးခိုးရောင် မုတ်ဆိတ်မွှေးရှိတဲ့ အကျဉ်းသားအသစ်တစ်ယောက် ဟာ သူ့ဘာကြောင့် အဖမ်းခံခဲ့ရတယ်ဆိုတာ တခြားသူတွေကို ပြောပြနေပါတယ်။

● "Well, friends," he said, "I only borrowed a horse that was tied to a cart, and I was arrested and accused of stealing. I said I had only taken it to get home quicker, and had then let it go; besides, the driver was a personal friend of mine. So I said, "It's all right." "No," said they, "you stole it." But how or where I stole it they could not say. I once really did do some thing wrong, and ought to have come here long ago, but that time I was not found out. Now I have been sent here for nothing at all."

● "Where are you from? asked someone.

"From Vladimir. My family are of that town. My name is Makar, and they also call me Semenich."

● Aksenov raised his head and said: "Tell me, Semenich, do you know anything of the merchants. Aksenov, of Vladimir? Are they still alive?"

● “အပေါင်းအသင်းတို့ ကျွန်တော်ကတော့ လှည်းမှာတပ်ထားတဲ့ မြင်းတစ်ကောင်ကို ငှားစီးရုံနဲ့ ခိုးမှုဆိုပြီး စွပ်စွဲအဖမ်းခံခဲ့ရတာပါပဲ။ ကျွန်တော်က အိမ်ကို မြန်မြန်ရောက်ချင်လို့ ယူခဲ့တာပါ။ ပြီးတော့ လည်း မြင်းလှည်းမောင်းတဲ့သူက ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းပါ” လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ ဘာအပြစ်မှမရှိပါဘူး လို့ ပြောခဲ့သေးတယ်။ “မင်းပြောတာ မဟုတ်ဘူး။” ဒီမြင်းကို မင်းခိုးလာတာပဲဖြစ်ရမယ်” လို့ သူတို့က ဝိုင်းပြောကြတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီမြင်းကို ကျွန်တော် ဘယ်နေရာက ဘယ်လိုခိုးလာ တယ်ဆိုတာကိုလည်း သူတို့ မပြောနိုင်ကြဘူး။ တစ်ခါတုန်းကတော့ ကျွန်တော်ဟာ အမှန်တကယ်ကို ပြစ်မှုတစ်ခု ကျူးလွန်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီတုန်းကတည်းက ဒီနေရာကို ရောက်လာသင့်တာ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ကို မဖမ်းမိခဲ့ကြဘူးလေ။ အခုတော့ ဒီနေရာကို ဘာမဟုတ် တာလေးနဲ့ ရောက်ခဲ့ရတာဗျ” လို့ ပြောပါတယ်။

● “ခင်ဗျား ဘယ်ကရောက်လာတာလဲ” လို့ တစ်ယောက်ကမေး လိုက်တယ်။ ဗလာဒီမာမြို့ကပါ။ ကျွန်တော့်မိသားစုလည်း အဲဒီ မြို့မှာ ရှိကြတယ်။ ကျွန်တော့်နာမည်က မာကာ။ အများကတော့ ဆီမီးနစ်ချ်လို့ ခေါ်ကြပါတယ်။

● အက်ဆီနော့ဗ်က သူ့ခေါင်းကိုထောင်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။ “ဆီမီးနစ်ချ် . . . ဗလာဒီမာမြို့က အက်ဆီနော့ဗ် ကုန်သည်တွေ အကြောင်း မင်းသိသလား။ ကျုပ်ကိုပြောစမ်းပါ။ သူတို့ အသက် ရှင်ရက်ပဲလား။”

● "Know them? Of course I do. The Aksenovs are rich, though their father is in Siberia: a sinner like ourselves, it seems! As for you, Grandfather, how did you come here?"

● Aksenov did not like to speak of his misfortune. He only sighed, and said, "For my sins I have been in prison these twenty-six years."

● "What sins?" asked Makar Semenich.

But Aksenov only said, "Well, well I must have deserved it!" He would have said no more, but his companions told the new-comer how Aksenov came to be in Siberia: how someone had killed a merchant and had put a knife among Aksenov's things, and he had been unjustly condemned.

● “သူတို့ကိုသိသလား။ ဟုတ်လား။ ကျွန်တော်သိတာပေါ့။ အက်ဆီနော့စ်တွေဟာ ချမ်းသာကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ အဖေကတော့ ကျွန်တော်တို့လို (အပြစ်သား)အကျဉ်းသားဖြစ်ပြီး ဆိုက်ဗေးရီးယားကို ရောက်နေတယ်လို့ ထင်တယ်။ “အဘိုးကော ဒီကို ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲ။”

● အက်ဆီနော့စ်ဟာ သူ့ရဲ့ ကံဆိုးမှုအကြောင်းကို ပြောမပြချင် တော့ပါဘူး။ သက်ပြင်းချရုံသာချပြီး “ကျုပ်ရဲ့အပြစ်တွေကြောင့် ဒီအကျဉ်းထောင်ထဲမှာ (၂၆)နှစ်တိုင်တိုင် နေခဲ့ရပြီးပါပြီ” လို့ပဲ ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

● “ဘာဖြစ်မှလဲ” လို့ မာကာဆီနစ်ချ်က မေးလိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် အက်ဆီနော့စ်က “ထားပါတော့လေ၊ ကျုပ်အပြစ်နဲ့ကျုပ်ပဲ ထိုက် တန်ပါတယ်” လို့သာ ဖြေခဲ့ပါတယ်။ နောက်ထပ် ပြောမပြတော့ ပါဘူး။ သူ့ရဲ့ အပေါင်းသင်းတွေကသာ တစ်စုံတစ်ယောက်က ကုန်သည်တစ်ယောက်ကိုသတ်ပြီး အက်ဆီနော့စ်ရဲ့ ပစ္စည်းတွေ ကြားထဲမှာ ခါးကိုထားခဲ့လို့ အက်ဆီနော့စ်ဟာ မတရားဖြစ်ဒဏ် ချမှတ်ခြင်းခံခဲ့ရပြီး ဆိုက်ဗေးရီးယား ရောက်လာခဲ့ရတယ်” လို့ ပြောပြကြပါတယ်။

● When Makar Semenich heard this he looked at Aksenov and said, "Well, this is wonderful! Really wonderful! But how old you've grown, Grandfather."

● The others asked him why he was so surprised and where he had seen Aksenov before; but Makar Semenich did not reply. He only said. "It's wonderful that we should meet here."

● These words made Aksenov wonder whether this man knew who had killed the merchant; so he said, "Perhaps, Semenich, you have heard of that affair, or perhaps you've seen me before?"

● "How could I help hearing? The world's full of tales. But it's long ago, and I've forgotten what I heard."

● "Perhaps you heard who killed the merchant?" asked Aksenov.

● ဒါကို မကာဆီမိနစ်ချ် ကြားပြီး အက်ဆီနော့စ်ကို စိုက်ကြည့်လိုက်တယ်။ “ဒါဟာ အံ့ဩစရာပဲ။ သိပ်ကို အံ့ဩစရာကောင်းတာပဲ” လို့ ပြောပါတယ်။ ဒါနဲ့ အဘိုး အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲလို့လည်း မေးပါတယ်။

● တခြားလူတွေက “ဘာကြောင့် ခင်ဗျားက သိပ်အံ့ဩသွားရတာလဲ။ ပြီးတော့ အက်ဆီနော့စ်ကို အရင်က ဘယ်မှာတွေ့ဖူးထားလို့လဲလို့ ဆီမိနစ်ချ်ကို မေးကြတယ်။ ဒါပေမယ့် သူက ပြန်မဖြေခဲ့ဘူး။ “ကျုပ်တို့ ဒီမှာ ပြန်ဆုံတွေ့ကြတာဟာ အံ့ဩ စရာပဲ” လို့သာ သူက ပြောလိုက်ပါတယ်။

● ဒီစကားတွေဟာ အက်ဆီနော့စ်ကို အံ့ဩတွေးတောစရာတွေ ဖြစ်စေခဲ့ပါတယ်။ ဒီလူဟာ ကုန်သည်သတ်တဲ့သူကို သိရမယ်လို့ အက်ဆီနော့စ်ကတွေးတယ်။ ဒါကြောင့် သူက “ဆီမိနစ်ချ် ဒီကိစ္စကို အရင်က မင်းကြားဖူးကောင်း ကြားဖူးပါလိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် မင်းကိုယ်တိုင် မြင်ဖူးကောင်း မြင်ဖူးပါလိမ့်မယ်” လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

● “ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ်ကြားနိုင်မှာလဲ။” “ကမ္ဘာလောကကြီးမှာ ဒီလိုဇာတ်လမ်းမျိုးတွေ ပြည့်လို့ပါ” ပြီးတော့ ကြာလည်း ကြာလှပြီ။ ကျွန်တော်ကြားခဲ့တာတွေကိုလည်း မေ့ဖြစ်လိုက်ပြီ။”

● “ကုန်သည်ကို ဘယ်သူသတ်သွားတယ်ဆိုတာကိုတော့ မင်းကြားသိကောင်း ကြားသိနိုင်တယ် မဟုတ်လား” လို့ အက်ဆီနော့စ်က မေးလိုက်တယ်။

● Maker Semenich laughed, and replied, "It must have been the man in whose bag the knife was found! If someone else hid the knife there "He's not a thief till he's caught," as the saying is. How could anyone put a knife into your bag while it was under your head? It would surely have waked you up?

● When Aksenov heard these words he felt sure this was the man who had killed the merchant. He rose and went away. All that night Aksenov lay awake. He felt terribly unhappy, and all sorts of pictures rose to his mind. There was the picture of his wife as she was when he parted from her to go to the market. He saw her as if she were present. Her face and her eyes rose before him. he heard her speak and laugh. Then he saw his children, quite little, as they were at that time: one with a little coat on, another at his mother's breast. And then he remembered himself as he used to be young and merry. He remembered how free from care he had been when he was arrested at the inn. He saw

● မာကာစီမိနစ်(ချ်)က ရယ်မောပြီး ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ “အိတ်ထဲမှာ ခါးတွေတဲ့လူပဲဖြစ်မှာပေါ့။” တကယ်လို့ တစ်စုံတစ်ယောက်က အဲဒီထဲမှာ ခါးကို ထိုးထည့်ခဲ့တယ်ဆိုရင် အဖမ်းခံရတာတောင် သူခိုးမဟုတ်နိုင်” ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားလို ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ခင်ဗျား ခေါင်းအောက်က အိတ်ထဲကို တစ်ယောက်ယောက်က ခါးကို ဘယ်လိုထည့်မှာလဲ။ အဲဒီလိုထည့်လိုက်ရင် ခင်ဗျားကို နှိုးပြီးသား သေချာပေါက်ဖြစ်ပြီပေါ့။

● အက်ဆီနော့(မ်)ဟာ ဒီစကားတွေ ကြားလိုက်တဲ့အခါ ကုန်သည်ကို သတ်တဲ့သူဟာ ဒီလူပဲဆိုတာ သေချာသိသွားတယ်။ သူထပြီထွက်သွားလိုက်တယ်။ အဲဒီညတစ်ညလုံး အက်ဆီနော့(မ်)ဟာ အိပ်လို့မရတော့ပါဘူး။ သူ တော်တော်စိတ်ထိခိုက်သွားတယ်။ ဖြစ်ပျက်ကြုံတွေ့ခဲ့တာတွေအားလုံး သူစိတ်ထဲမှာ ပြန်ပေါ်လာတယ်။ သူမိန်းမကို ဈေးသွားမလို့ ခွဲခွာခဲ့တဲ့ပုံအတိုင်း ပြန်မြင်ခဲ့တယ်။ သူဟာ သူမကို အနားမှာ ရောက်နေသလိုမျိုး မြင်နေတယ်။ သူမရဲ့ မျက်နှာနဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ သူ့ရှေ့မှာ ရွန်းလက်နေတယ်။ သူမရဲ့ စကားသံနဲ့ ရယ်သံတွေကို သူကြားနေတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကလေးတွေကိုမြင်တယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ကလေးတွေက သိပ်ငယ်ကြသေးတယ်။ တစ်ယောက်က ကုတ်အင်္ကျီလေးနဲ့၊ နောက်တစ်ယောက်က သူ့အမေရင်ခွင်ထဲမှာ။ အဲဒီနောက် သူငယ်ရွယ်စဉ်

in his mind the place where he was whipped, the prison and all the twentysix years of his prison life. The thought of it all made him so miserable that he was ready to kill himself.

● “And it's all that wicked man's doing!” thought Aksenov. And his anger was so great against Maker Semenich that he longed to be revenged, even if he himself should die for it. He kept praying all night, but could get no peace. During the day he did not go near Makar Semenich, nor even look at him.

● A fortnight passed in this way. Aksenov could not sleep at nights and was so miserable that he did not know what to do.

● One night as he was walking about the prison he noticed some earth rolling out from under one

ကာလနဲ့ လက်ထပ်ခဲ့တာတွေကို သူ့ကိုယ်သူ ပြန်သတိရမိတယ်။ တည်းခိုခန်းမှာ အဖမ်းခံရတဲ့အထိ သူ ဘယ်လောက် သတိလက်လွတ် ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကိုပါ ပြန်သတိရနေမိတယ်။ သူ ကြိမ်ဒဏ် အပေးခံရတဲ့နေရာ၊ အကျဉ်းသားဘဝနဲ့ ၂၆ နှစ်လုံးလုံး နေခဲ့တဲ့ ထောင် စတာတွေကိုလည်း သူစိတ်ထဲမှာ ပြန်မြင်နေမိတယ်။ ဒီအတွေးတွေဟာ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေချင်လောက်အောင် စိတ်ဆင်းရဲ စေခဲ့ပါတယ်။

● ဒါတွေအားလုံးဟာ အဲဒီလူယုတ်မာရဲ့ လက်ချက်ပဲလို့ အက်ဆီ နော့(စ်)က တွေးနေမိခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် မာကာဆီမီနစ်ချ်အပေါ် သူ အကြီးအကျယ် ဒေါပွပြီး သူ့အသက်သေချင်လည်းသေပါစေ လက်စားချေမယ်လို့ စိတ်ဆန္ဒပြင်းပြတောင့်တခဲ့မိတယ်။ တစ်ညလုံး ဘုရားစာရွတ်နေခဲ့ပေမယ့် သူ့စိတ်တွေဟာ မအေးချမ်းနိုင်ခဲ့ဘူး။ နေ့ဘက်မှာတော့ မာကာဆီမီနစ်ချ်အနားကို သူမသွားဘူး။ ကြည့်လည်းမကြည့်တော့ဘူး။

● ဒီလိုနဲ့ ရက်သတ္တနှစ်ပတ်ကုန်လွန်သွားခဲ့တယ်။ အက်ဆီနော့(စ်) ဟာ ညညတွေမှာ အိပ်လို့မရဘူး။ စိတ်ဆင်းရဲလွန်းလို့ ဘာလုပ် ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေတယ်။

● တစ်ည အကျဉ်းထောင်အခန်းထဲမှာ လမ်းလျှောက်နေတုန်း အကျဉ်းသားတွေရဲ့ အိပ်စင်တစ်စင်အောက်က မြေကြီးတွေ လိမ့်ထွက်

of the shelves, on which the prisoners slept. He stopped to see what it was. Suddenly Makar Semenich crept out from under the shelf, and looked up at Aksenov with a frightened face. Aksenov tried to pass without looking at him, but Makar seized his hand and told him that he had dug a hole under the wall. He carried away the earth every day in his high boots and emptied it on the road when the prisoners were driven to their work.

● "Just you keep quiet, old man, and you shall get out too. If you tell the officials they will whip me to death, but I will kill you first."

● Aksenov trembled with anger as he looked at his enemy. He drew his hand away, saying, "I have no wish to escape, and you have no need to kill me; you killed me long ago! As to telling the officials I may do so or not, as God shall direct."

● Next day, when the prisoners were led out to work, the guard noticed that one or other of the prisoners emptied some earth out of his boots. The

လာတာ သူ သတိပြုမိတယ်။ ဘာဖြစ်တာလဲဆိုတာ သူရပ်
ကြည့်မိတယ်။ မာကာစီမီနစ်ချ်ဟာ အိပ်စင်အောက်က ရုတ်တရက်
တွားတွားထွက်လာပြီး ကြောက်လန့်တဲ့မျက်နှာနဲ့ အက်ဆီနော့(မ်)
ကို မော့ကြည့်လိုက်တယ်။ အက်ဆီနော့(မ်)ကတော့ သူ့ကို
မကြည့်ဘဲ ကျော်သွားဖို့ ကြိုးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မာကာတ
သူ့လက်ကို ဆွဲပြီး နံရံကြမ်းပြင်အောက်မှာ အပေါက်တစ်ပေါက်
ဖောက်ထားတယ်။ အကျဉ်းသားတွေ သူတို့အလုပ်ကို ခေါ်သွားခံ
ရတဲ့အခါ သူဟာ မြေကြီးတွေကို သူ့ရဲ့ ဘွတ်ဖိနပ်ထဲ နေ့တိုင်း
ထည့်သွားပြီး လမ်းပေါ်သွန်ပစ်ခဲ့တယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။

● “ခင်ဗျား တိတ်တိတ်နေနော် အဘိုးကြီး ထွက်သွားရင်
ကောင်းမယ်” ခင်ဗျား အရာရှိတွေကို သွားပြောရင် သူတို့က
ကျုပ်ကို သေအောင်ရိုက်လိမ့်မယ်။ ဒါဆို ကျုပ်က ခင်ဗျားကို
အရင်ဆုံးလာသတ်မယ်။

● အက်ဆီနော့(မ်)ဟာ သူ့ရန်သူကိုကြည့်ပြီး ဒေါသနဲ့ တုန်လှုပ်
နေမိတယ်။ သူ့လက်ကို ပြန်ရပ်လိုက်ပြီး ငါထောင်က လွတ်ချင်
စိတ်လည်း မရှိတော့ဘူး။ ပြီးတော့ ငါ့ကိုလည်း မင်းသတ်စရာ
မလိုဘူး။ မင်းငါ့ကို သတ်ခဲ့တာကြာပြီပဲ။ အရာရှိတွေကို ငါပြော
မယ်၊ မပြောဘူးဆိုတာတော့ ဘုရားသခင်အလိုတော်အတိုင်းပဲ။

● နောက်တစ်နေ့မှာတော့ ထောင်သားတွေ ထောင်အပြင်မှာ
အလုပ်လုပ်ဖို့ ခေါ်သွားတဲ့အခါ အကျဉ်းသားအချို့ ဒါမှမဟုတ်
တစ်ယောက်ယောက်ဟာ မြေကြီးတွေကို သူ့ဘွတ်ဖိနပ်ထဲက သွန်

prison was searched and the underground passage was found. The Governor came and questioned all the prisoners in order to find out who had dug the hole. They all pretended they knew nothing about it. At last the Governor turned to Aksenov, whom he knew to be honest, and said: "You are a truthful old man; tell me, before God, who dug the hole?"

● Makar Semenich stood looking at the Governor as if he had not heard or did not care. Aksenov's lips and hands trembled, and for a long time he could not say a word. He thought, "Why should I save him who ruined my life? Let him pay for what I have suffered! But if I tell, they will probably whip him to death, and perhaps I suspect him wrongly. And, after all, what good would it do me?"

ချသွားတယ်ဆိုတာ အစောင့်က ရိပ်မိသွားတယ်။ ဒါကြောင့် ထောင်ကိုရှာတဲ့အခါ မြေအောက်လမ်းကို တွေ့သွားတယ်။ ထောင်မှူး ရောက်လာပြီး ဒီလမ်းပေါက်ကို ဘယ်သူဖောက်တာလဲလို့ ထောင်သား အားလုံးကိုမေးတယ်။ ဒီကိစ္စကို ဘာမှမသိသလို သူတို့အားလုံး ဟန်ဆောင်ခဲ့ကြတယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ ထောင်မှူးဟာ ရိုးသားမှု ရှိတယ်လို့ သူသိထားတဲ့ အက်ဆီနော့(ဗ်)ဘက်ကိုလှည့်ပြီး “ခင်ဗျား ဟာ မှန်မှန်ကန်ကန်ပြောတတ်တဲ့ အဘိုးအိုတစ်ယောက်ပါ။ ဘုရား သခင်ရှေ့မှာပဲ ကျွန်တော့်ကိုပြောပါ။ ဒီအပေါက် ဘယ်သူတူးဖောက် ခဲ့တာလဲ” လို့ မေးပါတယ်။

● မာကာစီမိနစ်ချ်ကတော့ ထောင်မှူးကိုကြည့်ပြီး သူဘာမှ မကြားသလို သတိလည်းမထားမိသလိုမျိုး ရပ်နေခဲ့တယ်။ အက်ဆီ နော့(ဗ်)ရဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေ လက်တွေ့တုန်လာတယ်။ အချိန်အတော် ကြာကြာထိ သူစကားတစ်ခွန်းမှ မပြောနိုင်ခဲ့ဘူး။ သူတွေ့တယ်။ “ငါ့ဘဝကို ဖျက်ဆီးခဲ့တဲ့ကောင်ကို ငါဘာကြောင့် ကယ်ရမှာလဲ” ငါ့ခံစားခဲ့ရတာတွေ သူပြန်ခံစားရပါစေ။ ဒါပေမယ့် ငါပြောလိုက် ရင် သူတို့က သူ့ကို သေအောင်ရိုက်နှက်ကြလိမ့်မယ်။ သူ့ကို ငါမှားယွင်းပြီးထင်မိတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ။ ပြီးတော့ ဒါတွေဟာ ငါ့ကို ဘာကောင်းကျိုးပေးမှာလဲ”

● ‘Well, old man,’ repeated the Governor, “tell us the truth: who has been digging under the wall?”

● Aksenov looked towards Makar Semenich, and said, “I cannot say, sir. It is not God's will that I should tell! Do that you like with me; I am in your hands.”

● However much the Governor tried, Aksenov would say no more, and so the matter had to be left.

● That night, when Aksenov was lying on his bed and just falling to sleep, someone came quietly and sat down on his bed. He knew it was Makar.

● “What more do you want of me?” asked Aksenov “Why have you come here?”

● Makar Semenich was silent. So Aksenov sat up and said, “What do you want? Go away or I will call the guard.”

● ကဲ အဘိုးကြီး ကျုပ်တို့ကို အမှန်အတိုင်းပြောပါ။ အုတ်နံရံ အောက်ကို ဘယ်သူတူးခဲ့တာလဲလို့ ထောင်မှူးက ထပ်မေးလိုက် ပါတယ်။

● အက်ဆီနော့(မ်)က မာကာစီမိနစ်ချ်ကို လှမ်းကြည့်ပြီး ပြောလိုက် တယ်။ ကျွန်တော်မပြောနိုင်ပါဘူးခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ဒီလိုပြော ဖို့ ဘုရားကြိုက်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်ကို ထောင်မှူးကြီး ကြိုက်သလိုလုပ်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ခင်ဗျားလက်ထဲကလူ ပါ။ (ခင်ဗျားလက်ခုပ်ထဲကရေပါ။)

● ထောင်မှူးက ဘယ်လိုပဲ ကြိုးစားကြိုးစား အက်ဆီနော့(မ်) က ဘာမှမပြောခဲ့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီကိစ္စဟာ ပြီးသွားပါတယ်။

● အဲဒီညမှာ အက်ဆီနော့(မ်)ဟာ သူ့အိပ်ရာထဲမှာ လှဲပြီး အိပ်ပျော်ခါနီး တစ်စုံတစ်ယောက်ဟာ တိတ်တိတ်လေး သူ့အိပ် ရာနားလာပြီး ထိုင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီလူဟာ မာကာပဲဆိုတာ သူသိ လိုက်တယ်။

● “နောက်ထပ် ငါ့ဆီက မင်းဘာလိုချင်သေးလို့လဲ၊ ဒီကို ဘာလို့လာတာလဲ” လို့ အက်ဆီနော့(မ်)က မေးလိုက်တယ်။

● မာကာစီမိနစ်ချ်က ငြိမ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် အက်ဆီနော့(မ်)က ထိုင်ပြီး “မင်းဘာလိုချင်သလဲ” “ထွက်သွားစမ်း” မသွားရင် အဆောင့် ကိုငါခေါ်လိုက်မယ်။

● Makar Semenich bent close over Aksenov, and whispered. "Ivan Dmitrich, forgive me!"

● "What for?" asked Aksenov.

● "It was I who killed the merchant and hid the knife among your things. I meant to kill you too, but I heard a noise outside; so I hid the knife in your bag and escaped through the window."

● Aksenov was silent and did not know what to say. Makar Semenich slid off the bed-shelf and knelt upon the ground. "Ivan Dmitrich," said he. "forgive me! For the love of God, forgive me! I will confess that it was I who killed the merchant, and you will be set free and can go to your home."

● "It is easy for you to talk," said Aksenov, "but I have suffered for you these twenty-six years. Where

● မာကာစီမိနစ်ချ်ဟာ အက်ဆီနော့(မ်)နားမှာ ဒူးထောက်လိုက်ပြီး “အိုင်ဗင်ဒီမစ်ထရစ်ချ်၊ ကျွန်တော့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါ” လို့ တိုးတိုးလေးတောင်းပန်လိုက်ပါတယ်။

● “ဘာအတွက် ခွင့်လွှတ်ရမှာလဲ” အက်ဆီနော့(မ်)က မေးလိုက်တယ်။

● “ကုန်သည်ကိုသတ်ပြီး ခင်ဗျားပစ္စည်းတွေထဲမှာ ဓါးကိုဖွက်ခဲ့တဲ့ အတွက်ပါ။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကိုလည်း သတ်ဖို့ ရည်ရွယ်ခဲ့သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် အပြင်ဘက်က အသံတစ်သံကြားလို့ ဓါးကို ခင်ဗျားအိတ်ထဲဖွက်ပြီး ပြုတင်းပေါက်က ထွက်ပြေးသွားခဲ့ပါတယ်။”

● အက်ဆီနော့(မ်) ငြိမ်နေတယ်။ ဘာပြောနေသလဲဆိုတာ သူမသိဘူး။ မာကာစီမိနစ်ချ်ဟာ အိပ်ယာခင်းပေါ်ကဆင်းပြီး မြေကြီးပေါ်မှာ ဒူးထောက်လိုက်တယ်။ အိုင်ဗင်ဒီမစ်ထရစ်ချ် “ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ ဘုရားသခင်ရဲ့ မေတ္တာတော်ကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။” “ကုန်သည်ကို သတ်တဲ့သူဟာ ကျွန်တော်မဲ့ဆိုတာ ဖြောင့်ချက်ပေးပါတော့မယ်။ ဒါဆို ခင်ဗျား ထောင်ကလွတ်ပြီး ခင်ဗျားအိမ် ခင်ဗျားပြန်နိုင်တော့မှာပါ။”

● “မင်း အခုပြောကာလွယ်လွယ်လေး” ဒါပေမယ့် မင်းကြောင့် ၂၆ နှစ်လုံးလုံး ငါဒုက္ခတွေခံစားခဲ့ရတယ်။ အခု ငါ့ဘယ်ကိုသွား

could I go to now? My wife is dead, and my children have forgotten me. I have nowhere to go."

● Makar Semenich did not rise, but beat his head on the floor "Ivan Dmitrich, forgive me!" he cried. "When they whipped me it was not so hard to bear as it is to see you now . . . yet you had pity on me and did not tell. Oh~ forgive me, and he began to cry.

● When Aksenov heard him do that he, too, began to cry.

● "God will forgive you!" said he. "Perhaps I am a hundred times worse than you." And at these words his heart grew light and the longing for home left him. He no longer had any desire to leave the prison, but only hoped for his last hour to come.

● In spite of what Aksenov had said, Makar Semenich confessed his guilt. But when the order for his freedom came, Aksenov was already dead.

ရမှာလဲ။ ငါ့မိန်းမလည်းသေပြီ။ ငါကလေးတွေကလည်း ငါ့ကို
မေ့လောက်ပြီ။ ငါ့မှာ သွားစရာမရှိတော့ပါဘူး။”

● မာကာစီမိနစ်ချ်ဟာ ခေါင်းမထောင်တော့ဘဲ ကြမ်းပြင်ကို ခေါင်းနဲ့
တိုက်ပြီး “အိုင်ဗင်ဒီမစ်ထရစ်ချ် ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ” လို့
ငိုပြီးပြောပါတယ်။ သူတို့ (အာဏာပိုင်)တွေက ကျွန်တော့်ကို
ကြိမ်ဒဏ်ပေးရင်တောင် အခု ခင်ဗျားကို မြင်နေရတာလောက်
နာကျင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော့်အပေါ် သနား
ဂရုဏာထားခဲ့တယ်။ (ကျွန်တော့်အပြစ်တွေ) အာဏာပိုင်တွေကို
မပြောခဲ့ဘူး။ “အိုး ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ” လို့
ပြောပြီး ငိုမတော့တယ်။

● အက်ဆီနော့(မ်)လည်း သူ ဒီလိုပြောဆိုနေတာတွေက ကြား
ပြီး ငိုပါတော့တယ်။

● “ဘုရားသခင်က မင်းကို ခွင့်လွှတ်ပါလိမ့်မယ်” “ငါက
မင်းဆက် အဆတစ်ရာပိုဆိုးခဲ့ပါတယ်” လို့ သူ (အက်ဆီနော့(မ်))
က ပြောလိုက်တယ်။ ဒီစကားတွေပြောလိုက်တော့ သူ့နှလုံးသား
ဟာ ပေါ့ပါးသွားပါတယ်။ အိမ်ပြန်ချင်တဲ့စိတ်လည်း ကုန်ခမ်းသွား
တယ်။ အကျဉ်းထောင်က လွတ်ချင်တဲ့ စိတ်ဆန္ဒလည်း မရှိတော့
ပါဘူး။ သူ့သေရမယ့်နေ့ကိုသာ စောင့်မျှော်နေမိတယ်။

● အက်ဆီနော့(မ်)က ဘာပဲပြောပြော မာကာစီမိနစ်ချ်က သူ့အပြစ်
တွေကို ပြောဆိုချက်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် (အမှုမှန်ပေါ်လို့)
လွတ်မိန့်ကျလာတဲ့အခါမှာတော့ အက်ဆီနော့(မ်)ဟာ သေဆုံးသွား
ခဲ့ပါပြီ။

ਸਮੁੱਚੇ ਪਾਠ

□ The thought came to a certain king that he would never fail if he always knew three things. These three things were: what was the right time for him to begin something; what people he ought to pay attention to and, above all, what was the most important thing for him to do.

□ The king therefore sent messengers throughout his kingdom, promising a large sum of money to anyone who would show him how to know the right time for every action, how to choose the right people to advise him, and how to judge what was the most important thing for him to do.

□ Many wise men came to the king, but they all answered his questions differently.

□ In reply to the first question, some said that the king must draw up a time-table, and then live strictly according to it. Only thus, they said, could everything be done at its proper time. Others said

□ အကြောင်းအရာသုံးခုကို အမြဲတမ်းသိနေရင် ဘယ်တော့မှ ရုံးနိမ့်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ အတွေးတစ်ခုဟာ ဘုရင်ကြီးတစ်ပါးရဲ့ ခေါင်းထဲကို ရောက်လာခဲ့တယ်။ ဒီသုံးခုကတော့ သူ့အတွက် တစ်စုံတစ်ခုကို စတင်လုပ်ဖို့ ဘယ်အချိန်ဟာ အမှန်ကန်ဆုံးလဲ ဘယ်လိုလူတွေကို ဂရုစိုက်သင့်သလဲ၊ သူ့အတွက် ဘယ်အလုပ်ဟာ အရေးကြီးဆုံး အလုပ်လဲဆိုတာပါပဲ။

□ ဘုရင်ကြီးဟာ သူ့နိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးကို အမှုထမ်းတွေ စေလွှတ် ပြီး လုပ်ဆောင်မှုတိုင်းအတွက် အမှန်ကန်ဆုံးအချိန်ကို ဘယ်လို သိနိုင်မလဲ၊ သူ့ကို အကြံဉာဏ်ပေးဖို့အတွက် အသင့်တော်ဆုံး လူကို ဘယ်လိုရွေးချယ်ရမလဲ။ သူ့အတွက် အရေးကြီးဆုံးအလုပ် ဟာ ဘာလဲ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ရမလဲဆိုတာတွေကို လမ်းညွှန်ပြသ ပေးနိုင်တဲ့လူ မည်သူကိုမဆို ဆုတော်ငွေ အမြောက်အမြား ချီးမြှင့်မယ်လို့ ကြေညာလိုက်တယ်။

□ ပညာရှိတွေဟာ ဘုရင်ကြီးဆီရောက်လာပြီး ဘုရင်ကြီးမေးခွန်း ကို တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ အဖြေပေးကြတယ်။

□ ပထမမေးခွန်းအတွက် ပညာရှိအချို့က ဖြေကြတယ်။ ဘုရင် ကြီးဟာ အချိန်စာရင်းတစ်ခု ရေးဆွဲပြီး အဲဒီအချိန်စာရင်းအတိုင်း တိတိကျကျ နေထိုင်သင့်တယ်။ ဒီလိုလုပ်ရင် အရာရာတိုင်းဟာ သင့်တော်ကောင်းမွန်တဲ့အချိန်မှာ ပြီးမြောက်သွားမှာဖြစ်တယ်။ အချို့

that it was impossible to decide, before the time came, what would be the right time for doing something. The king should observe all that was going on, avoid foolish pleasures, and always do whatever seemed to be necessary at the time. Yet others said that, however carefully the king watched thing around him, it would be impossible for one man to decide correctly the right time for every action. For this, they argued, he needed a Council of wise men, who would help him to act at the proper time.

□ But then others said that there were some things which could not wait for the decision of a Council, for they had to be decided upon at once. In order to decide whether to do such things, a person must be able to look into the future, and for that power he would have to go to the magicians.

လူတွေကလည်း လျှောက်ထားကြပြန်တယ်။ တစ်စုံတစ်ခုကို ပြုလုပ်ဖို့ အမှန်ကန်ဆုံးအချိန် ဘာလဲဆိုတာ အဲဒီအချိန် မကျရောက်ခင်မှာ ဆုံးဖြတ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဘုရင်ကြီးဟာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှတွေကို စူးစမ်းလေ့လာပြီး အကျိုးမဲ့ ပျော်ရွှင်မှုမျိုးကို ရှောင်ရှားသင့်တယ်။ ပြီးတော့ လိုအပ်တယ်လို့ ထင်ရတဲ့အချိန်မှာ ဘာကိုပဲဖြစ်ဖြစ် အမြဲတမ်း လုပ်သင့်တယ်။ သို့သော်လည်း တချို့လူတွေက ပြောကြပြန်တယ်။ ဘုရင်ကြီးဟာ သူ့အနားမှာ ဖြစ်ပျက်နေဆဲ အရာတွေကို ဘယ်လိုပဲ ဂရုစိုက်ပြီး စောင့်ကြည့်ပေမယ့် အပြုအမူ တိုင်းအတွက် ဒါဟာ အသင့်တော်ဆုံးအချိန်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မှန် မှန်ကန်ကန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချဖို့ လူတစ်ယောက်အတွက် မဖြစ်နိုင် ပါဘူး။ ဒီအတွက် ဘုရင်ကြီးဟာ အသင့်တော်ဆုံးအချိန်ကို ညွှန်ပြဖို့ ပညာရှိအကြံပေးအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ လိုအပ်တယ်လို့ လျှောက်ထား ကြပြန်တယ်။

□ သို့သော်လည်း တချို့သော ပညာရှိတွေက လျှောက်ထားကြ ပြန်တယ်။ တချို့ကိစ္စတွေမှာ အကြံပေးအဖွဲ့ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို စောင့်ဆိုင်းနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ သူတို့ကလည်း ချက်ချင်းဆုံးဖြတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုကိစ္စမျိုးကို ဆုံးဖြတ်ဖို့ဆိုတာ ရှေ့ကို ဘာဖြစ်မယ် ဆိုတာ ကြိုသိနေနိုင်တဲ့လူတစ်ယောက်ဖြစ်ရမယ်။ ဒါကြောင့် ဘုရင်ကြီးဟာ မှော်ဆရာတွေဆီကို သွားသင့်တယ်။

□ In their answers to the second question, some said that the people most necessary to the king were his councillors; others said, the priests; others chose the doctors; and yet others said that his soldiers were necessary above all others.

□ To the third question, regarding the most important activity, some replied, science; others chose fighting; and yet others, religious worship.

□ As the answers were so different, the king agreed with none of them and gave no reward. Instead, he decided to ask the advice of a certain hermit, widely famous for his wisdom.

□ This hermit lived in a wood which he never left. He saw no one but simple people, and so the king put on ordinary clothes. Before he reached the hermit's hut the king left his horse with his bodyguard, and went on alone.

□ ဒုတိယမေးခွန်းအတွက် သူတို့အဖြေကတော့ ဘုရင်ကြီးအတွက် အလိုအပ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သူ့ရဲ့အကြံပေးအဖွဲ့ဝင်တွေဖြစ်တယ်။ တချို့ကတော့ ဘုန်းတော်ကြီးတွေလို့ ဆိုပြန်တယ်။ တချို့ကတော့ သမားတော်တွေလို့ ရွေးချယ်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် တချို့ကတော့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေအားလုံးထက် ဘုရင်ကြီးအတွက် အလိုအပ်ဆုံးသူတွေဟာ စစ်သည်တော်တွေပဲလို့ လျှောက်ထားကြတယ်။

□ အရေးကြီးဆုံးအလုပ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ တတိယမေးခွန်းအတွက် တချို့က လျှောက်ထားကြတယ်။ သိပ္ပံဆိုင်ရာ အလုပ်၊ တချို့က စစ်တိုက်ခိုက်ခြင်းနဲ့ တချို့က ဘုရားတရားအလုပ်လို့ ဆိုကြပြန်တယ်။

□ အဖြေတွေအမျိုးမျိုး ကွဲပြားခြားနားနေတယ်။ ဘုရင်ကြီးဟာ တစ်ခုမှ သဘောမတွေ့ဘူး။ ဒါကြောင့် ဆုလည်းမချီးမြှင့်ဘူး။ ပညာဉာဏ်ကြောင့် ထင်ရှားကျော်ကြားနေတဲ့ ရသေ့ကြီးတစ်ပါး ဆီကို သွားပြီး အကြံဉာဏ်တောင်းခံဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့တယ်။

□ အဲဒီရသေ့ကြီးက တောအုပ်တစ်ခုမှာ သီတင်းသုံးတယ်။ အဲဒီနေရာက ဘယ်ကိုမှ မသွားဘူး။ ရိုးရိုးသာမန်လူတွေကလွဲလို့ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း အတွေ့မခံဘူး။ ဒါကြောင့် ဘုရင်ကြီးဟာ ရိုးရိုးသာမန်လူ အဝတ်အစားကို ဝတ်သွားတယ်။ ရသေ့ကြီးရဲ့ တံမရောက်ခင် သူ့ရဲ့မြင်းကို သူ့သက်တော်စောင့်နဲ့ အကူထားခဲ့ပြီး တစ်ယောက်တည်း လမ်းလျှောက်သွားလိုက်တယ်။

As the king came near, the hermit was digging the ground in front of his hut. He greeted the king and continued digging. The hermit was old and weak, and each time he turned a little earth with his spade he breathed heavily.

The king went up to the hermit and said, "I have come to you, wise hermit, to ask you to answer three questions: how can I learn to do the right thing at the right time? Who are the people I need most? And what affairs are the most important?"

The hermit listened to the king, but answered nothing. He just spat on his hands and began digging again. "You are tired," said the king; "let me take the spade and work in your place."

"Thanks," said the hermit, giving the king his spade, and then sat down on the ground.

□ ဘုရင်ကြီးဟာ(ရသေ့ကြီးရဲတဲ) အနီးကိုရောက်လာတော့ တဲရှေ့မှာ ရသေ့ကြီး မြေကြီးတူးနေတယ်။ ရသေ့ကြီးက ဘုရင်ကြီးကို နှုတ်ဆက်ပြီး မြေကြီးကို ဆက်တူးနေခဲ့တယ်။ ရသေ့ကြီးဟာ အိုမင်းမစွမ်းရှိပြီ။ သူ့တူရွင်းနဲ့ တူးကော်လိုက်တိုင်း မြေကြီး အနည်းငယ်သာပါလာတယ်။ (မောလွန်းလို့) အသက်ကို ပြင်းပြင်း ရှူနေရတယ်။

□ ဘုရင်ကြီးဟာ ရသေ့ကြီးအနီးကိုသွားပြီး “ပညာရှိရသေ့ကြီးဆီကို တပည့်တော်လာခဲ့ရခြင်းကတော့ မေးခွန်း(၃)ခု မေးချင်လို့ပါဘုရား။ (အဲဒီမေးခွန်းတွေကတော့)တစ်စုံတစ်ခုကိုလုပ်ဖို့ အမှန်ကန်ဆုံးအချိန် ကို ဘယ်လိုသိနိုင်မလဲ။ တပည့်တော်အတွက် အလိုအပ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် တွေဟာ ဘယ်သူလဲ။ အရေးကြီးဆုံးအလုပ်ဟာ ဘာလဲ ဆိုတာပါပဲ ဘုရား။”

□ ရသေ့ကြီးဟာ ဘုရင်ကြီးစကားကို နားထောင်ခဲ့ပေမယ့် ဘာမှ ပြန်မဖြေခဲ့ဘူး။ သူ့လက်ကို တံတွေးဆွတ်ပြီး မြေကြီးဆက်တူးနေ ပြန်တယ်။ “အရှင်ရသေ့ကြီး မောနေပြီ။ တပည့်တော်ကို တူရွင်းပေး ပါ။ အရှင်ရသေ့ကြီးကိုယ့်စား ဆက်လုပ်ပေးပါရစေ” လို့ ဘုရင် ကြီးက ပြောလိုက်တယ်။

□ “ကျေးဇူးတင်ပါတယ်” လို့ ရသေ့ကြီးက ပြောပြီး သူ့လက်က တူရွင်းကို ဘုရင်ကြီးကို ပေးလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ မြေကြီး ပေါ်ထိုင်ချလိုက်တယ်။

When the king had dug two beds, he stopped and repeated his questions. The hermit again gave no answer, but said, "Now rest, and let me work."

But the king did not give him the spade, and continued to dig.

● One hour passed, then another. The sun went down behind the trees, and at last the king stuck the spade into the ground and said, "I came to you, wise man, for an answer to my questions. If you can give me none, tell me so and I will return home."

● "Here comes someone running," said the hermit.

● The king turned round and saw a bearded man running towards them. His hands were pressed against his stomach, from which blood was flowing. When he reached the king he fell fainting to the ground. The king and the hermit unfastened the man's clothing and found a large wound in his stomach. The king washed and covered it with his

□ ဘုရင်ကြီးဟာ မြေကျင်းနှစ်ကျင်းတူးပြီးတဲ့အခါ ရပ်လိုက်ပြီး သူ့မေးခွန်းတွေကို ပြန်မေးပြန်တယ်။ ရသေ့ကြီးက ဘာမှ ပြန်မဖြေဘဲ မတ်တပ်ထရပ်လိုက်တယ်။ တူရွင်းကို ပြန်ယူဖို့ လက်ဆန့်တန်းပြီး “နားလိုက်ပါအုံး၊ ကျုပ်လုပ်ပါအုံးမယ်” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

□ ဒါပေမယ့် ဘုရင်ကြီးက တူရွင်းကို ပြန်မပေးဘဲ မြေကြီးကို ဆက်တူးနေလိုက်တယ်။

● တစ်နာရီပြီးတစ်နာရီ အချိန်တွေကုန်ဆုံးသွားတယ်။ နေစောင်း သွားပြီ။ နောက်ဆုံးမှာ ဘုရင်ကြီးဟာ တူရွင်းကို မြေကြီးပေါ် ပစ်ချပြီး “ပညာရှိရသေ့ကြီး၊ တပည့်တော်ဟာ အရှင်ဘုရားဆီကို တပည့်တော် မေးခွန်းတွေရဲ့ အဖြေသိရှိရဖို့ လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အရှင်ဘုရားက မဖြေပေးဘူးဆိုရင်တော့ တပည့်တော် ပြန်တော့ မယ်ဘုရား”

● “ဟို မှာ လူတစ်ယောက် ပြေးလာနေတယ်” လို့ ရသေ့ ကြီးက ပြောလိုက်တယ်။

● ဘုရင်ကြီးက လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ မုတ်ဆိတ်နဲ့ လူတစ်ယောက် သူတို့ဆီ ပြေးလာတာကို မြင်လိုက်တယ်။ သူ့ရဲ့ လက်တွေက သူ့ဗိုက်ကို အုပ်ထားတယ်။ အဲဒီနေရာမှာ သွေးတွေယိုစီးနေတယ်။ ဘုရင်ကြီးအနားရောက်တော့ အဲဒီလူဟာ မြေကြီးပေါ်ကို မေ့မြော လဲကျသွားတယ်။ ဘုရင်နဲ့ ရသေ့ကြီးဟာ အဲဒီလူရဲ့အင်္ကျီကို ချွတ်ကြည့်လိုက်တော့ သူ့ရဲ့ ဝမ်းဗိုက်မှာ ဒဏ်ရာကြီးတစ်ခုကို

handkerchief, but the blood would not stop flowing. The king again and again redressed the wound until at last the bleeding stopped.

● The man began to feel better and asked for something to drink. The king brought fresh water and gave it to him. By this time the sun had set and the air was cool. So the king, with the hermit's help, carried the wounded man into the hut and laid him on the bed. The man closed his eyes and lay quiet. The king, tired by his walk and the work he had done, laid himself down on the floor and slept throughout the short summer night. When he awoke, it was several minutes before he could remember where he was or who was the strange bearded man lying on the bed, looking at him closely with shinging eyes.

● "Forgive me!" said the bearded man in a weak voice, when he saw that the king was awake and looking at him.

● "I do not know you and have nothing to forgive you for," said the king.

တွေ့တယ်။ ဘုရင်ကြီးက 'အဲဒီဒဏ်ရာကို ဆေးကြောပြီး သူ့လက်
ကိုင်ပဝါနဲ့ အုပ်ထားပေးတယ်။ ဒါပေမယ့် သွေးထွက်နေတာတော့
ရပ်မသွားဘူး။ ဘုရင်ကြီးဟာ ထပ်ခါတလဲလဲ ပြုစုကုသပေးတော့
နောက်ဆုံးမှာ သွေးတိတ်သွားတယ်။

● အဲဒီလူဟာ သက်သာလာပြီး ရေတောင်းတယ်။ ဘုရင်
ကြီးက ရေယူလာပြီး ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ နေဝင်သွား
ပြီ။ အေးလည်းအေးလာတယ်။ ဒါကြောင့် ဘုရင်ကြီးဟာ ရသေ့
ကြီးရဲ့ အကူအညီနဲ့ ဒဏ်ရာရတဲ့သူကို တဲထဲ မချီလာတယ်။
သူ့အိပ်ယာပေါ်မှာ ထားပေးလိုက်တယ်။ ဒဏ်ရာနဲ့လူဟာ မျက်လုံးကို
မှိတ်ပြီး ငြိမ်ငြိမ်လေးမှိန်းနေတယ်။ ဘုရင်ကြီးလည်း လမ်းလျှောက်
လာတာရယ်၊ အလုပ်လုပ်ခဲ့တာရယ်ကြောင့် ပင်ပန်းပြီး ကြမ်း
ပြင်ပေါ်မှာ လှဲချလိုက်တယ်။ နွေညတိုတိုမှာ တစ်ခါတည်း
အိပ်ပျော်သွားခဲ့တယ်။ သူနိုးလာတဲ့အခါမှာတော့ သူ ဘယ်ရောက်
နေသလဲ။ သူ့ကို အရောင်လက်နေတဲ့မျက်လုံးတွေနဲ့ စိုက်ကြည့်
နေတဲ့ အိပ်ယာပေါ်က မုတ်ဆိတ်နဲ့ လူစိမ်းဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ
ချက်ခြင်း မမှတ်မိခဲ့ဘူး။

● အဲဒီမုတ်ဆိတ်နဲ့လူဟာ ဘုရင်ကြီးနိုးနေပြီး သူ့ကို ကြည့်နေတာ
မြင်တော့ "ခွင့်လွှတ်ပါအရှင်မင်းကြီး" လို့ အားပျော့တဲ့လေသံနဲ့
လျှောက်ထားတောင်းပန်လိုက်ပါတယ်။

● "မောင်မင်းကိုငါမသိ။ ခွင့်လွှတ်ရလောက်အောင် အကြောင်း
လည်း ဘာမျှမရှိ" လို့ ဘုရင်ကြီးက ပြန်ပြီး မိန့်တော်မူလိုက်တယ်။

● "You do not know me, but I know you. I am that enemy of yours who swore to revenge himself on you, because you put his brothers to death and seized his property. I knew you had gone alone to see the hermit, and I made up my mind to kill you on your way home. But the day passed and you did not return. So I left my hiding-place, and I came upon your bodyguard, who recognized me and wounded me. I escaped from them, but I should have died if you had not dressed my wounds. I wished to kill you, and you have saved my life. Now, if I live, and if you wish it, I will serve you as your most faithful slave and will order my sons to do the same. Forgive me!"

● “အရှင်မင်းကြီးက မသိပေမယ့် ကျွန်တော်မျိုးက အရှင်မင်းကြီးကို သိပါတယ်။ ကျွန်တော်မျိုးဟာ အရှင်မင်းကြီးကို လက်စားချေဖို့ ကျိန်ဆိုထားတဲ့ အရှင်မင်းကြီးရဲ့ ရန်သူပါပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အရှင်မင်းကြီးဟာ ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ ညီအစ်ကိုတွေကို သေဒဏ်ပေးပြီး သူတို့ရဲ့ ပစ္စည်းတွေကို သိမ်းယူခဲ့လို့ပဲ။ အရှင်မင်းကြီးဟာ ရသေ့ကြီးဆီကို တစ်ပါးတည်းလာပြီး တွေ့မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်မျိုး ကြိုသိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် အရှင်မင်းကြီး နန်းတော်အပြန်မှာ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ ကျွန်တော်မျိုး စိတ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နေ့တာ ကုန်ဆုံးသွားခဲ့တယ်။ အရှင်မင်းကြီး ပြန်ကြွမလာခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်မျိုးဟာ ပုန်းအောင်းနေတဲ့နေရာက ထွက်လိုက်တယ်။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော်မျိုးကို မှတ်မိနေတဲ့ အရှင်မင်းကြီးရဲ့ သက်တော်စောင့်တွေက တွေ့ပြီး ကျွန်တော်မျိုးကို တိုက်ခိုက်ဒဏ်ရာရစေခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်မျိုးဟာ သူတို့လက်ထဲက လွတ်မြောက်ခဲ့ပါတယ်။ သို့သော်လည်း အရှင်မင်းကြီးဟာ ကျွန်တော်မျိုးဒဏ်ရာတွေကို ပြုစုကုသပေးခြင်း မရှိခဲ့ရင် ကျွန်တော်မျိုး သေသွားမှာပါ။ ကျွန်တော်မျိုးက အရှင်မင်းကြီးကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အရှင်မင်းကြီးက ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ အသတ်ကို ကယ်ခဲ့ပါတယ်။ အခု အရှင်မင်းကြီးက ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ အသက်ကိုချမ်းသာခွင့်ပေးမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်မျိုးဟာ အရှင်မင်းကြီးရဲ့ သစ္စာအရှိဆုံး ကျေးကျွန်တစ်ယောက်အနေနဲ့ အမှုတော်တမ်းပါမယ်။ ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ သားစဉ်မြေးဆက်ကိုလည်း အရှင်မင်းကြီးထံမှာ သစ္စာရှိရှိ အမှုတမ်းဖို့ အမိန့်ပေးမှာကြားထားပါမယ်။ ကျွန်တော်မျိုးကို ခွင့်လွှတ်ပေးမှာပါ။”

● The king was very glad to have made peace with his enemy so easily, and to have gained him for a friend. He not only forgave him, but said he would send his servants and his own doctor to attend him, and he promised to give back the man his property.

● So, leaving the wounded man, the king went out of the hut and looked round for the hermit. Before going away he wished once more to beg an answer to his questions. The hermit was on his knees sowing seeds in the beds that had been dug the day before. The king went up to the hermit and said, "For the last time, I pray you to answer my questions, wise man."

● "You have already been answered!" said the hermit, still bending down to the ground and looking up at the king as he stood before him.

● "How answered? What do you mean?" asked the king.

● ဘုရင်ကြီးဟာ သူ့ရန်သူနှင့် အလွယ်တကူ ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိ ပြီး မိတ်ဆွေတစ်ယောက်အဖြစ်ပါ ရလိုက်တဲ့အတွက် အလွန်ပဲ ပမ်းသာသွားပါတယ်။ ဘုရင်ကြီးဟာ အဲဒီလူကို ခွင့်လွှတ်ရုံသာမက သူ့အမှုထမ်းတွေလွှတ်ပြီး သူ့ရဲ့ သမားတော်နဲ့ ကုသပေးမယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီလူရဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကိုလည်း ပြန်ပေးမယ်လို့ ကတိပေးလိုက်ပါတယ်။

● ဘုရင်ကြီးဟာ ဒဏ်ရာနဲ့လူ အနားကထလာပြီး တဲအပြင်ဖက် ကို ထွက်ခဲ့တယ်။ ရသေ့ကြီးကိုရှာတယ်။ သူ ပြန်မသွားခင် သူ့မေးခွန်းတွေကို အဖြေပေးဖို့ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်တောင်းပန်ချင် လို့ပါ။ ရသေ့ကြီးကတော့ မနေ့က တူးထားတဲ့ မြေကျင်းတွေထဲမှာ မျိုးစေ့တွေထည့်ပြီး ဒူးထောက်စိုက်နေလေရဲ့။ ဘုရင်ကြီးက ရသေ့ ကြီးဆီသွားပြီး “ပညာရှိရသေ့ကြီး မနေ့က တပည့်တော်မေးထား တဲ့ မေးခွန်းတွေကို ဖြေကြားပေးဖို့ အသနားခံပါတယ်” လို့ လျှောက်ထားလိုက်ပါတယ်။

● “အဲဒီမေးခွန်းတွေကို သင့်ဘာသာဖြေပြီးပြီပဲ” လို့ မြေကြီးပေါ် ကို ခါးကုန်းပြီး မျိုးစေ့ချနေတဲ့ ရသေ့ကြီးက ပြန်ဖြေလိုက်ပါ တယ်။ ပြီးတော့ ဘုရင်ကြီးကိုမော့ကြည့်လိုက်ပြီး သူ့ရှေ့မှာ မတ်တပ်ရပ်လိုက်တယ်။

● “ဘယ်လိုဖြေလိုက်တာလဲ။ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ ဘုရား” လို့ ဘုရင်ကြီးက ပြန်လျှောက်လိုက်တယ်။

● "Do you not see?" replied the hermit. "If you had not pitied my weakness yesterday and had not dug these beds for me, but had gone on your way, that man would have attacked you and you would have wished you had stayed with me. So the most important time was when you were digging the beds; and I was the most important man; and to do me good was your most important business. Afterwards, when the man ran to us, the most important time was when you were attending to him, for if you had not dressed his wounds he would have died without having made peace with you. So he was the most important man, and what you did for him was your most important business."

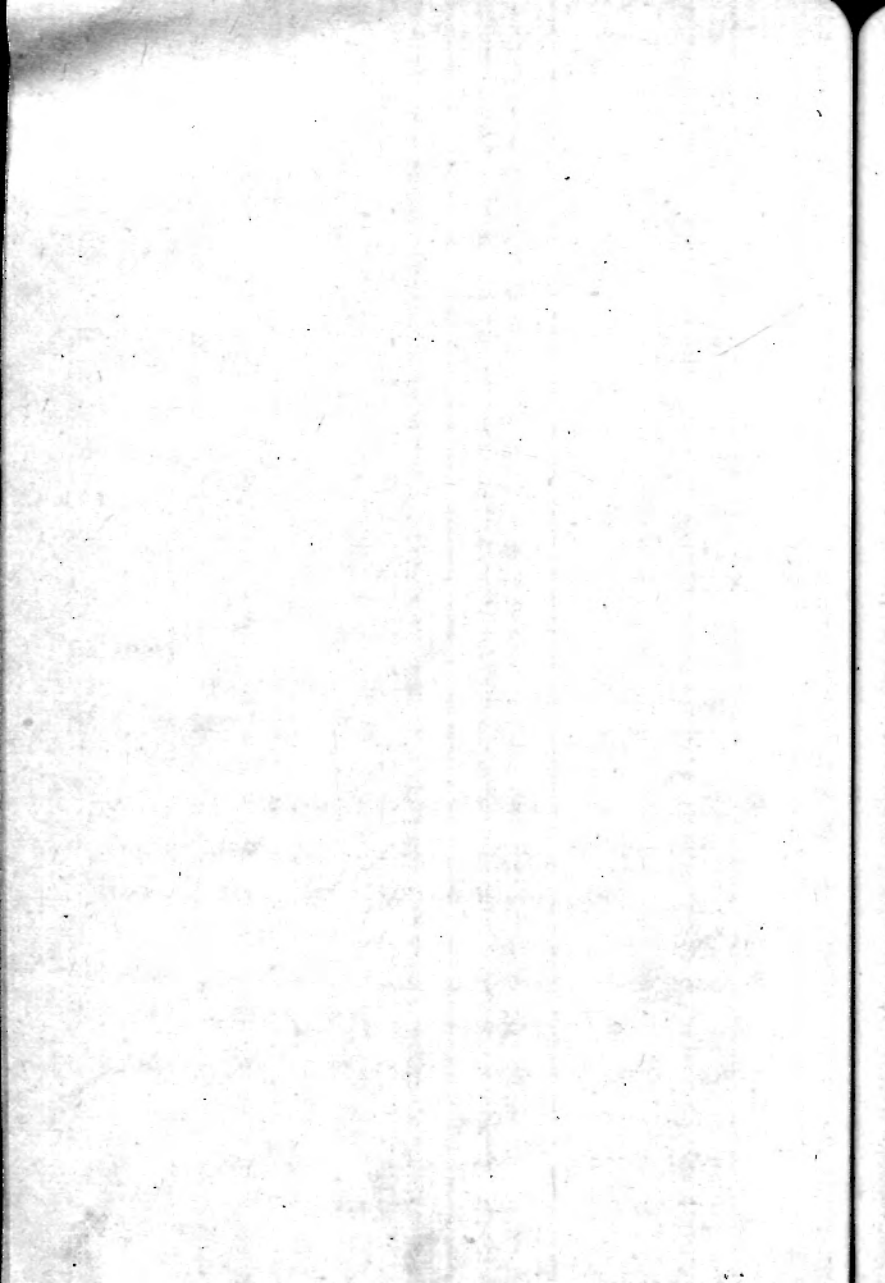
● “သင်မသိသေးဘူးလား” လို့ ရသေ့ကြီးက ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။
 တကယ်လို့ မနေ့က သင်ဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ အိုမင်းမစွမ်း ဖြစ်နေမှု
 အပေါ် မသနားပဲ ကျွန်ုပ်အတွက် မြေကျင်းတွေ တူးမပေးခဲ့ရင်
 သင် အိမ်ပြန်မှာပေါ့။ သင့်အပြန်လမ်းမှာ အဲဒီလူက သင့်ကို
 တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်ပြီး ဖြစ်လိမ့်မယ်။ သင် ကျွန်ုပ်နဲ့အတူ
 ရှိနေခဲ့တာ ကံကောင်းတယ်။ ဒါကြောင့် အရေးကြီးဆုံးအချိန်ဟာ
 သင် မြေကျင်းတူးနေတဲ့အချိန်ပဲ။ ကျွန်ုပ်ဟာ သင့်အတွက်
 အရေးကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ပဲ။ ကျွန်ုပ်ကို ကူညီနေတာ သင့်အတွက်
 အရေးအကြီးဆုံးအလုပ်ပဲ။ ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်တို့ဆီကို လူတစ်ယောက်
 ပြေးလာခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီလူကို သင်က ဂရုစိုက်ခဲ့တယ်။
 အဲဒီအချိန်ဟာ သင့်အတွက် အရေးကြီးဆုံးအချိန်ပေါ့။ ဘာ
 ကြောင့်လဲဆိုတော့ သင်ဟာ အဲဒီလူရဲ့ ဒဏ်ရာကို မပြုစု
 မကုသခဲ့ရင် အဲဒီလူဟာ သင်နဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးမရရှိဘဲ သေသွား
 လိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီလူဟာ သင့်အတွက် အရေးကြီးဆုံး
 ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ။ အဲဒီလူကို ကူညီတာဟာ သင့်ရဲ့ အရေးကြီးဆုံးအလုပ်ပဲ။

● Remember, then: there is only one time that is important — Now! It is the most important time because it is the only time when we have any power.

● “The most necessary man is the man you are with at any moment, for no man knows whether he will ever meet anyone else: and the most important business is, to do that man good, because man was sent into this life for that purpose alone.”

● “ပြီးတော့ သတိရပါ။ အရေးကြီးဆုံးအချိန်ဟာ တစ်ချိန်တည်း ရှိတယ်။ အဲဒါဟာ ယခုပဲ။ ယခုအချိန်ဟာ အရေးကြီးဆုံးပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ယခုအချိန်သာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ဟာ အရာရာကို ဖန်တီးနိုင်တယ်။

● အရေးကြီးဆုံးလူကတော့ အခုအချိန်မှာ သင်နဲ့ အတူရှိနေတဲ့ သူပဲပေါ့။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ နောက်တစ်ယောက်ကို ထပ်တွေ့ အုံးမလားဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ကြလို့ပဲ။ ပြီးတော့ အရေးကြီးဆုံးအလုပ်ဟာ အဲဒီလူရဲ့ ကောင်းကျိုးကို လုပ်ပေးဖို့ပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒီရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုကြောင့်ပဲ။ လူတွေ ဟာ ဒီလောကထဲကို ရောက်လာကြတာပေါ့။”

● **EMEL YAN** was a workman. As he was walking to work across the fields one day he heard someone call him. Emelyan looked round and saw a lovely young woman, who said to him, Emelyan, why don't you get married?

● How can I marry, my gril? he said. 'I have only the clothes I stand up in, nothing more. No one would have me for her husband.'

● Take me to be your wife,' said the girl.

● Emelyan liked the girl, and so he said, 'I should like to do that, but where and how could we live?'

● Why trouble about that? said the gril. 'We can clothe and feed ourselves anywhere. We must only work more and sleep less to do that.'

● အိမ်လီယန်ဟာ အလုပ်သမားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နေ့မှာ သူဟာ လယ်ကွင်းတွေကို ဖြတ်ပြီး အလုပ်လုပ်ဖို့ သွားနေတုန်းတစ်စုံတစ်ယောက်က သူ့ကို ခေါ်လိုက်သံ ကြားလိုက်တယ်။ အိမ်လီယန် လှည့်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ အမျိုးသမီးငယ်လေးတစ်ဦးကို မြင်လိုက်တယ်။ သူမက သူ့ကို မေးလိုက်တယ်။ အိမ်လီယန် “ရှင်ဘာလို့ အိမ်ထောင်မပြုသေးတာလဲ” ။

● ငါဘယ်လိုလုပ် အိမ်ထောင်ပြုနိုင်မှာလဲ မိန်းကလေး ရယ် ငါ့မှာ အခုဝတ်ထားတဲ့ အဝတ်တစ်စုံပဲ ရှိတယ်။ နောက်ထပ်လည်း မရှိဘူး။ ဘယ်မိန်းကလေးမှ ငါ့ကို ယောက်ျားတော်ချင်ကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး”လို့ ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

● “ရှင် ကျွန်မကို ယူလိုက်ပေါ့”လို့ မိန်းကလေးက ပြောလိုက်တယ်။

● အိမ်လီယန်ဟာ မိန်းကလေးကို သဘောကျတယ်။ ဒါ့ကြောင့် “ငါမင်းကိုတော့ ယူချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်မှာနေပြီး ဘာလုပ်စားမလဲ”လို့ ပြန်မေးလိုက်တယ်။

● ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာဖြစ်လို့ ပူနေရတာလဲ” ကျွန်မတို့စားဖို့ ဝတ်ဖို့အတွက်တော့ ဘယ်နေရာမဆို ရနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ အိပ်ချိန်ကို လျှော့ပြီး အလုပ်ပိုလုပ်မှာပေါ့”လို့ မိန်းကလေးက ပြန်ပြောလိုက် တယ်။

- 'Very well, then, let us get married,' said Emelyan, 'Where shall we go to?'
- 'Let us go to the town,' answered the girl.
- So Emelyan and the girl went and found a very small house on the edge of the town, and they married and settled down.
- One day, while driving, the king passed by Emelyan's home and saw Emelyan's wife.
- Where did such a beauty come from? he asked stopping his carriage he called Emelyan's wife to him, and said to her, 'Who are you?'
- 'The workman Emelyan's wife,' she answered.
- 'Why did you, who are such a beauty, marry a workman?' asked the king. 'You ought to be a queen!'
- 'Thank you for your kind words,' she said, 'but my workman is a good enough husband for me.'

● ကောင်းပြီ။ ဒါဆို တို့ယူ(လက်ထပ်)လိုက်ကြစို့”လို့ အိမ်လီယန်က ပြောပြီး “တို့ အခု ဘယ်သွားကြမလဲလို့” မေးလိုက်ပါတယ်။

● “မြို့ကို သွားကြတာပေါ့”လို့ မိန်းကလေးက ဖြေလိုက်တယ်။

● အိမ်လီယန်နဲ့ မိန်းကလေးဟာ မြို့ကို သွားကြပြီး မြို့ အစွန်ရောက်တော့ အလွန်သေးတဲ့ အိမ်ကလေးတစ်လုံးကို တွေ့တယ်။ အဲဒီမှာ သူတို့ လက်ထပ်ပြီး အတူနေလိုက်ကြပါတယ်။

● တစ်နေ့မှာတော့ အိမ်လီယန်ရဲ့ အိမ်နားကို အဲဒီ နိုင်ငံက ဘုရင်ကြီးဟာ မြင်းရထားနဲ့ ဖြတ်မောင်းသွားတုန်း အိမ်လီယန်ရဲ့ မိန်းမကို တွေ့လိုက်တယ်။

● “ဒီလောက် လှပတဲ့မိန်းကလေးဟာ ဘယ်က ရောက်လာတာလဲ”လို့ မေးလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ မြင်းရထားကို ရပ်ပြီး အိမ်လီယန်ရဲ့ မိန်းမကို သူ့ဆီ ခေါ်လာခိုင်းတယ်။ “မင်းဘယ်သူလဲ”လို့ သူမကို မေးလိုက်တယ်။

● “အလုပ်သမား အိမ်လီယန်ရဲ့ မိန်းမပါ”လို့ သူမက ပြန်ဖြေတယ်။

● “မင်းလို လှပတဲ့ မိန်းကလေးက အလုပ်ကြမ်းသမား တစ်ယောက်ကို ဘာဖြစ်လို့ လက်ထပ်ရတာလဲ”။ “မင်းဟာ မိဖုရားပဲဖြစ်သင့်တာ”လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

● “အရှင်မင်းကြီးရဲ့ အကြင်နာစကားတွေအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒီပေမယ့် ကျွန်မရဲ့ အလုပ်သမားကတော့ ကျွန်မအတွက် ပြီးပြည့်စုံကောင်းမွန်တဲ့ လင်ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ”လို့ သူမက ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

● The king talked to her for a time and then drove on. He returned to the palace, but he could not forget Emelyan's wife. All night he did not sleep, but tried to think of some way to get her for himself. He could think of no way of doing it, so he called his servants and told them they must find a way.

● The king's servants said to him, 'Command Emelyan to come to the palace to work, and we will make him work so hard that he will die. His wife will be left alone and then you can take her for your wife.'

● The king followed their advice. He sent an order that Emelyan should come to the palace as a workman, and that he should live at the palace, and his wife with him.

● ဘုရင်ကြီးဟာ သူမကို ခဏလောက် စကားပြောပြီး ထွက်သွား ပါတယ်။ နန်းတော်ကို ပြန်ရောက်တော့ အိမ်လီယန်ရဲ့ မိန်းမကို မေ့လို့မရဘူး။ တစ်ညလုံး အိပ်လို့ မပျော်ဘူး။ သူမကို ရနိုင်တဲ့ နည်းလမ်းတွေကို စဉ်းစားကြံစည်နေတယ်။ ဘယ်လို နည်းလမ်းမှ စဉ်းစားလို့မရ ဖြစ်နေတယ်။ ဒါ့ကြောင့် သူ့ရဲ့ ကျေးကျွန်တွေ ခေါ်ပြီး (ဒီအကြောင်းကို) ပြောပြတယ်။ သူတို့ကို နည်းလမ်းတစ်ခု ရှာစေခဲ့တယ်။

● “အိမ်လီယန်ကို နန်းတော်ကိုလာပြီး အလုပ်လုပ်ဖို့ အမိန့်ပေးပါ။ ကျွန်တော်မျိုးတို့က သူသေသွားခဏင် ပြင်းထန်တဲ့အလုပ်တွေ ခိုင်းမယ်။ သူ့မိန်းမက တစ်ယောက်ထဲ ကျန်ခဲ့မယ်။ အဲဒီအခါမှာ အရှင်မင်းကြီးရဲ့ မိဖုရားအဖြစ် သိမ်းပိုက်တော်မူပါ”လို့ ဘုရင် ကျေးကျွန်တွေက အကြံပေးကြတယ်။

● ဘုရင်ကြီးက သူတို့ အကြံဉာဏ်အတိုင်း လိုက်နာတယ်။ အိမ်လီယန်ဟာ အလုပ်သမားတစ်ယောက်အနေနဲ့ နန်းတော်ကို လာရမယ်။ နန်းတော်ထဲမှာပဲ နေရမယ်။ သူ့မိန်းမပါ သူနဲ့အတူ ပါလာရမယ်”လို့ ဘုရင်ကြီးက အမိန့်စာ ပို့ပါတယ်။

● The messengers came to Emelyan and gave him the king's message. His wife said, 'Go, Emelyan, work at the palace all day but come back home at night.' So Emelyan went, and when he arrived at the palace the king's steward said to him, 'Why have you come alone, without your wife?'

● 'Why should I bring her here?' said Emelyan, 'She has a house to live in?'

● At the king's palace they gave Emelyan enough work for two men. He began the work, not even hoping to finish it that day, but, when evening came, it was all done!

● When the steward saw that the work was finished he set Emelyan four times as much to do the next day.

● Emelyan went home. Everything there was clean and tidy: his supper was cooked and ready, and his wife sat by the table, sewing and waiting for him to return. She greeted him, laid the table gave him his supper, and then began to ask him about his work.

● ဘုရင်ခြေမြန်တော်တွေဟာ အိမ်လီယန်ထံလာပြီး ဘုရင်ရဲ့ အမိန့်ကို ပေးတယ်။ “အိမ်လီယန်နန်းတော်ကို သွားပြီး တစ်နေ့လုံး အလုပ်လုပ်ပါ။ ဒါပေမယ့် ညရောက်ရင်တော့ အိမ်ပြန်လာပါ”လို့ သူမိန်းမက ပြောပါတယ်။ ဒါကြောင့် အိမ်လီယန် သွားတယ်။ နန်းတော်ကို သူရောက်တဲ့အခါ ဘုရင့် ဘဏ္ဍာစိုးက မင်းမိန်းမ မပါဘဲ မင်းတစ်ယောက်ထဲ ဘာဖြစ်လို့လာတာလဲလို့ မေးလိုက်ပါတယ်။

● ဒီကို ဘာဖြစ်လို့ ခေါ်လာရမှာလဲ။ သူ့မှာ နေစရာအိမ် ရှိနေတာပဲ။

● ဘုရင့်နန်းတော်မှာ သူတို့ဟာ အိမ်လီယန်ကို နှစ်ယောက်စာ အလုပ်တွေပေးတယ်။ သူ(အိမ်လီယန်) ဟာ အဲဒီနေ့မှာ ပြီးမယ်လို့ မထင်ပဲ အလုပ်ကို စလုပ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ညနေရောက်တော့ အဲဒီ အလုပ်တွေအားလုံး ပြီးသွားပါတယ်။

● အလုပ်တွေပြီးစီးနေတာကို ဘုရင့်ဘဏ္ဍာစိုးက မြင်တော့ နောက်နေ့မှာ လုပ်ဖို့အတွက် အိမ်လီယန်ကို အလုပ်လေးဆ ထပ်ပေးလိုက်ပြန်ပါတယ်။

● အိမ်လီယန် အိမ်ပြန်သွားတယ်။ (အိမ်မှာ) အရာရာတိုင်းဟာ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဖြစ်နေတယ်။ သူ့အတွက် ညစာဟာ ချက်ပြုတ်ပြီး အဆင်သင့် ဖြစ်နေပါတယ်။ သူမိန်းမက ထမင်းစားပွဲနားမှာ ထိုင် အပ်ချုပ်နေပြီး သူ့အလာကို စောင့်မျှော်နေခဲ့ တယ်။ သူမက သူ့ကို ခရီးဦးကြိုပြုပြီး ညစာပြင်ဆင် ကျွေးတယ်။ ပြီးတော့မှ သူ့အလုပ်အကြောင်းကို စတင်မေးပါတော့တယ်။

● 'Ah! Emelyan said, it's a bad business, They gave me far/too much work to do. They want to kill me with work.'

● 'Don't worry about the work,' said his wife. 'Don't look to see how much you have done and how much there is still to do. Only keep on working and all will be right.'

● So Emelyan lay down and slept. Next morning he went to the palace again and worked without looking round even once. When evening came the work was all done and he went home for the night.

● Again and again the steward increased Emelyan's work but Emelyan always got through it in time to go back to his house to sleep.

● A week passed by, and the king's servant saw the Emelyan could do any amount of rough work, and so they tried giving him work that needed skill.

● “အား . . . ဆိုးဆိုးဝါးဝါး အလုပ်ပဲ။ သူတို့က ကိုယ့်ကို အလုပ်တွေ မလုပ်နိုင်လောက်အောင် ပေးတယ်။ ကိုယ့်ကို အလုပ်နဲ့ သေအောင် သတ်ချင်နေကြတယ်လေ”။ အိမ်လီယန်က ပြောပြပါတယ်။

● “အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး စိတ်မပူပါနဲ့”လို့ သူ့မိန်းမက ပြောလိုက်တယ်။ “ရှင် ဘယ်လောက်လုပ်ခဲ့ပြီး ပြီဆိုတာလည်း ပြန်ကြည့်မနေပါနဲ့။ လုပ်ဖို့ဘယ်လောက် ကျန်သေးနေတယ် ဆိုတာလည်း တွေးမနေပါနဲ့။ လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်ပါ။ အားလုံးအဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မယ်။”

● ဒါကြောင့် အိမ်လီယန်ဟာ လုံလျောင်းပြီး၊ အိပ်ပျော်သွားပါတော့တယ်။ နောက်တစ်နေ့မှာတော့ သူဟာ နန်းတော်ကို ပြန်သွားပြီး ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ကြိမ်မျှ လှည့်မကြည့်ပဲ အလုပ်လုပ်နေပါတော့တယ်။ ညနေရောက်တော့ အလုပ်တွေအားလုံး ပြီးသွားပြီး ညအိပ်ဖို့ အိမ်ပြန်ခဲ့ပါတယ်။

● ဘဏ္ဍာစိုးဟာ အိမ်လီယန်ရဲ့အလုပ်တွေကို ထပ်တလဲလဲ တိုးမြှင့်ပေးခဲ့ပေမယ့် အိမ်လီယန်ကတော့ အမြဲတမ်း အချိန်မိပြီးစီးပြီး ညအိပ်ဖို့ အိမ်ပြန်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

● သီတင်းတစ်ပတ်ကျော်လွန်သွားတဲ့အခါ အိမ်လီယန်ဟာ အလုပ် ကြမ်းမှန်သမျှကို လုပ်နိုင်တာ ဘုရင့် အမှုထမ်းတွေက မြင်ခဲ့ ကြတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ဟာ ကျွမ်းကျင်မှုလိုအပ်တဲ့ အလုပ်တွေ ထပ်ပေးဖို့ ကြိုးစားကြပြန်တယ်။

● But they found that Emelyan could do that just as well; laying bricks and cutting stone, roofing and woodwork—he could do all they ordered him to do and he finished it in time to go home to his wife every night. So a second week passed.

● Then the king called his servants and said, ‘Do I feed and pay you for no service? Two week have passed and you have done nothing. You were supposed to kill Emelyan with work, but every evening I see him going home, singing happily! Are you making a fool of me?’

● ဒါပေမယ့် အိမ်လီယန်ဟာ အုတ်စီခြင်း၊ ကျောက်တုံး
ဖြတ်တောက်ခြင်း၊ အမိုးမိုးခြင်း၊ လက်သမားလုပ်ခြင်း စတာတွေကို
လုပ်နိုင်တာ သူတို့ တွေ့မြင်ခဲ့ကြရတယ်။ သူ(အိမ်လီယန်)ဟာ
သူတို့ ခိုင်းတာတွေ အားလုံးကို လုပ်နိုင်ပြီး အလုပ်တွေကို
အချိန်မီပြီးစီးစေပါတယ်။ ညတိုင်းလည်း သူမိန်းမဆီကို ပြန်နိုင်ခဲ့
ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဒုတိယသီတင်းပတ် ကုန်လွန်ခဲ့ပြန်တယ်။

● ထို့နောက် ဘုရင်ကြီးဟာ သူ့အမှုထမ်းတွေ ခေါ်ပြောပါတယ်။
“မင်းတို့ ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ပဲ ငါက ကျွေးမွေးပေးကမ်းနေရမှာလား။
အခုဆို နှစ်ပတ်ကျော်ပြီ မင်းတို့ဘာမှလည်း အလုပ်မဖြစ်ဘူး။
အိမ်လီယန်ကို အလုပ်နဲ့သတ်နိုင်မယ်လို့ မင်းတို့ ထင်ခဲ့ကြတယ်။
ဒါပေမယ့် သူဟာ ညနေတိုင်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ သီချင်းဆိုပြီး
အိမ်ပြန်သွားတာ ငါမြင်နေရတယ်။ မင်းတို့ ငါ့ကို အရူးလုပ်နေ
ကြတာလား။”

● The king's servants began to excuse themselves. 'We tried our best to tire him with rough work,' they said, but nothing was too hard for him. He swept it away like dirt. Then we gave him skilled work which we did not think he was clever enough to do; but he managed it all. Either he or his wife is using a magic charm to help him. We ourselves are tired of him and we are very anxious indeed to find something he cannot do. We have now decided to order him to build a church in one day. If he does not do it, let his head be cut off!

● The king sent for Emelyan. 'Listen to my command,' he said. 'Build me a new church on the square facing my palace, and have it finished by tomorrow evening. If you have it ready by then I will reward you, but if not I shall have your head cut off!

● ဘုရင်အမှုထမ်းတွေဟာ သူတို့ကို သနားခွင့်လွှတ်တော်မူဖို့ တောင်းပန်ကြပါတယ်။ “ကျွန်တော်မျိုးတို့လည်း သူ(အိမ်လီယန်)ကို အလုပ်ကြမ်းတွေနဲ့ ညှင်းပန်းဖို့ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အတွက် ဘာမှ ခက်ခဲပင်ပန်းပုံ မပေါ်ပါဘူး။ ဒီအလုပ်တွေကို အမှိုက်တွေ လှဲပစ်သလိုမျိုး လုပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ သူ လုပ်နိုင်မယ်လို့မထင်တဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုဆိုင်ရာ အလုပ်တွေကိုလည်း ပေးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါတွေအားလုံးကိုလည်း သူလုပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ သူ့ဒီလိုလုပ်နိုင်ဖို့ သူ သို့မဟုတ် သူ့မိန်းမဟာ ဆောက်လမ်းနည်းတွေ အသုံးပြုနေပုံရပါတယ်။ ကျွန်တော်မျိုးတို့ဟာ သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး စိတ်ပင်ပန်းနေ ကြရပါတယ်။ သူ မလုပ်နိုင်တဲ့ အလုပ်တွေကို ရှာဖွေနေရတာကိုက အမှန်တကယ်ပဲ စိုးရိမ်ပူပန် နေရပါတယ်။ အခုတော့ ကျွန်တော်မျိုးတို့ဟာ ဘုရားရှစ်ခိုးကျောင်း တစ်ကျောင်း တစ်နေ့ထဲနဲ့ အပြီးဆောက်ပေးဖို့ သူ့ကို ခိုင်းမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားကြပါတယ်။ သူမလုပ်နိုင်ရင်တော့ ခေါင်းအပြတ်ပဲ”။

● ဘုရင်ကြီးဟာ အိမ်လီယန်ကို ဆင့်ခေါ်လိုက်တယ်။ “အမိန့်တော် နာခံ၊ ငါနန်းတော်ရဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် စတုရန်းပုံ မြေကွက်လပ်မှာ ဘုရားရှစ်ခိုးကျောင်းအသစ် တစ်ကျောင်း ဆောက်လုပ်စေ။ နက်ဖြန် ညနေမှာ ပြီးစီးစေရမယ်။ ပြီးရင် ဆုချတော်မူမယ်။ မပြီးရင်တော့ မောင်မင်းခေါင်းကို ဖြတ်ရလိမ့်မယ်”

● When Emelyan heard the king's command he turned away and went home in great sorrow.

● "My end has come," he thought. When he came home to his wife he said, "Get ready, wife, we must escape from here or I shall be killed through no fault of my own."

● "What has frightened you so?" his wife asked.
"Why should we run away?"

● "How can I help being frightened?"

"The king has ordered me to build a church tomorrow, in one day. If I fail he will cut off my head. There is only one thing we can do, and that is to run away while there is still time."

● But his wife would not agree to that.

● "The king has many soldiers," she said, "They would catch us anywhere. We cannot escape from him, and so you must obey him for as long as your strength lasts."

● "How can I obey him if I am not strong enough to do what he tells me?" asked Emelyan.

● အိမ်လီယန်ဟာ ဘုရင်ကြီးရဲ့ အမိန့်ကိုကြားပြီး စိတ်မကောင်း ခြင်းကြီးစွာနဲ့ အိမ်ပြန်လာခဲ့တယ်။

● ငါ့ဘဝနိဂုံးချုပ်တော့မယ်လို့ သူတွေ့ခဲ့မိတယ်။ သူ့အိမ်ကို ပြန်ရောက်တဲ့အခါ သူ့မိန်းမကို ပြောမိတယ်။ “မိန်းမရေ အဆင်သင့် လုပ်ပေးတော့၊ တို့ ဒီနေရာက ထွက်ပြေးမှဖြစ်မယ်။ နို့မို့ရင် ငါ့အပြစ်မရှိဘဲ အသတ်ခံရလိမ့်မယ်။”

● “ရှင် ဘာတွေကြောက်လာတာလဲ” လို့ သူ့မိန်းမက မေးလိုက် တယ်။ ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မတို့က ထွက်ပြေးရမှာလဲ။

● “ငါမကြောက်ဘဲ ဘယ်နေနိုင်မှာလဲ” လို့ အိမ်လီယန်က ပြန် ပြောတယ်။ ဘုရင်ကြီးက ငါ့ကို နက်ဖြန်မှာ တစ်နေ့ထဲနဲ့ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတစ်ကျောင်းဆောက်ပေးဖို့ အမိန့်ပေးထားတယ်။ ငါမဆောက်နိုင်ရင် ခေါင်းဖြတ်သတ်မယ်တဲ့။ အဲဒီတော့ ငါတို့ လုပ်နိုင်တာတစ်ခုပဲရှိတော့တယ်။ အချိန်ရှိတုန်း ထွက်ပြေးကြဖို့ပဲ။”

● ဒါပေမယ့် သူ့မိန်းမက အဲဒါကို သဘောမတူဘူး။

● ဘုရင်ကြီးမှာ စစ်သားတွေအများကြီးရှိတယ်။ သူတို့က ကျွန်မ တို့ကို ဘယ်နေရာမှာမဆို ဖမ်းမိသွားနိုင်တယ်။ ဘုရင်ကြီးလက်က ကျွန်မတို့ မလွတ်နိုင်ဘူး။ ဒီတော့ ရှင်ခွန်အားတွေ နောက်ဆုံး ကျန်တဲ့အထိ သူ့အမိန့်ကိုနာခံပြီး လုပ်ကြရရုံပဲ။

● “ငါဘယ်လိုလုပ် သူ့အမိန့်ကို နာခံနိုင်မှာလဲ။ သူ ငါ့ကို ခိုင်းထားတာတွေလုပ်ဖို့ ငါမှ မစွမ်းနိုင်တာ” လို့ အိမ်လီယန်က ပြန်မေးလိုက်တယ်။

● "Take courage, husband," his wife answered. "Eat your supper now and go to sleep. Get up early in the morning and all your work will get done in good time.

● So Emelyan lay down and slept. His wife waked him early next day. "Go quickly," she said, "and finish the church. Here are nails and a hammer; there is still a day's work to be done on it."

● Emelyan went into the town, reached the palace square, and there, opposite the palace, stood a large church, very nearly complete. Emelyan started to do what was still needed, and when the king waked and looked out of the palace window he saw the great church, and Emelyan going about hammering nails in here and there. But the king was not pleased to have the church. He was annoyed because he could not put Emelyan to death and take his widow for himself.

● “သတ္တိရှိစမ်းပါ၊ ယောက်ျားရယ်၊ အခု ညစာစား၊ ပြီးတော့ အိပ်၊ နောက်နေ့ စောစောထ၊ ရှင့်အလုပ်တွေ အချိန်မီပြီးသွား ပါလိမ့်မယ်” လို့ သူ့မိန်းမက ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

● ဒါကြောင့် အိမ်လီယန်ဟာ လှဲအိပ်လိုက်ပြီး အိပ်ပျော်သွားတော့ တယ်။ နောက်နေ့နံနက်စောစောမှာ သူ့မိန်းမက သူ့ကိုနှိုးပါတယ်။ “မြန်မြန်သွားပြီး ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို လက်စသတ်လိုက်ပါ။ ဒီမှာ သံနှင့်တူ။ တစ်နေ့စာအလုပ်တွေပြီးနေပြီ။”

● အိမ်လီယန်ဟာ မြို့ထဲကိုသွားတယ်။ နန်းတော်ကွက်လပ်ရှေ့ ရောက်တော့ နန်းတော်ရဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း ကြီးတစ်ကျောင်း ပြီးခါနီးဆဲဆဲ တည်ရှိနေလေရဲ့။ အိမ်လီယန်ဟာ လိုအပ်တာလေးတွေ လိုက်လုပ်နေပါတယ်။ ဘုရင်ကြီးနိုးလာလို့ နန်းတော်ပြုတင်းပေါက် အပြင်ဘက်ကို ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ကြီးမားခန့်ထယ်တဲ့ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီးကို မြင်လိုက်ရတယ်။ အိမ်လီယန်ကတော့ ဟိုနားသည်နားမှာ သံရိုက်နေတာ တွေနေ တယ်။ ဒါပေမယ့် ဘုရင်ကြီးကတော့ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီး ရလိုက်တာကို သဘောကျပုံမပေါ်ဘူး။ ဘုရင်ကြီး စိတ်ညစ်သွား တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အိမ်လီယန်ကိုသတ်ပြီး (မုဆိုးမ ဖြစ်သွားမယ့်) သူ့မိန်းမကို မယူနိုင်တော့လို့ပါပဲ။

● Again the king called his servants.

● "Emelyan has done what you told him," he said, "and there is no excuse for killing him. Even this work was possible plan or I will cut off your heads as well as his."

● So the king's servants planned that Emelyan should be ordered to make a river flow round the palace with ships sailing on it.

● When the king gave Emelyan this order he said to him. "If you can build a church in one night you can also do this. Tomorrow all must be ready. If not, I will have your head cut off."

● ဘုရင်ကြီးဟာ သူ့အမှုထမ်းတွေကို နောက်တစ်ခါခေါ်ပြန်တယ်။
● အိမ်လီယန်ဟာ မင်းတို့ သူ့ကို ခိုင်းထားတာတွေလုပ်နိုင်တယ်။
သူ့ကိုသတ်ပစ်ဖို့အတွက် ဘာအကြောင်းပြချက်မှမရှိစေရဘူး။ အခု
ဒီအလုပ်ဟာလည်း သူ့အတွက် မခဲယဉ်းသေးဘူး။ မင်းတို့
နောက်တစ်ကြိမ် မဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စတစ်ခုကို ထပ်စဉ်းစားရမယ်။
မစဉ်းစားနိုင်ရင်တော့ အိမ်လီယန်ကိုယ်စား မင်းတို့ခေါင်းတွေကို
ဖြတ်ပစ်ရလိမ့်မယ်။

● ဒါကြောင့် ဘုရင်အမှုထမ်းတွေဟာ အိမ်လီယန်ကို နန်းတော်
ပတ်လည်မှာ သင်္ဘောတွေပါ သွားလာနေတဲ့ မြစ်တစ်စင်း ပြုလုပ်
ဖို့ အမိန့်ထုတ်သင့်ပါတယ်လို့ ကြံစည်တင်ပြကြပြန်တယ်။

● ဘုရင်ကြီးဟာ ဒီအမိန့်ကို အိမ်လီယန်ကို ပေးပြီး ပြောလိုက်
ပါသေးတယ်။ “မောင်မင်းဟာ တစ်ညတည်းနဲ့ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း
တစ်ကျောင်းဆောက်နိုင်ရင် ဒါကိုလည်းပဲ လုပ်နိုင်ရမယ်။ နက်ဖြန်
အားလုံးပြီးစီးစေရမယ်။ မပြီးလို့ရှိရင် မောင်မင်းခေါင်းကိုဖြတ်ရ
လိမ့်မယ်။”

● Emelyan was more sorrowful than ever before, and he returned to his wife, sad at heart.

● “Why are you so sad?” said his wife. “Has the king set you something still more difficult?”

● Emelyan told her the latest plan. “We must escape,” he said.

● But his wife replied, “We cannot escape from the soldiers. They will catch us wherever we go. You can only obey.”

● “How can I do this thing?” asked Emelyan.

● “Oh! husband, do not worry. Eat your supper now and go to sleep. Rise early and all will get done in good time.”

● အိမ်လီယန်ဟာ ခါတိုင်းထက် ပိုစိတ်ဆင်းရဲသွားပြီး သူ့မိန်းမ ဆီကို ပူဆွေးဝမ်းနည်းစွာ ပြန်လာခဲ့တယ်။

● “ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် စိတ်ဆင်းရဲနေရတာလဲ” “ဘုရင် ကြီးက ရှင့်ကို ပိုခက်ခဲတဲ့အရာတွေ ပြုလုပ်ဖို့ခိုင်းလိုက်ပြန်ပြီ လား” လို့ သူ့မိန်းမက မေးလိုက်တယ်။

● အိမ်လီယန်ဟာ (ဘုရင်ကြီးရဲ့) နောက်ဆုံးအကြံအစည်ကို ပြောပြပြီး “ငါတို့ထွက်ပြေးကြရအောင်” လို့ သူ့မိန်းမကို ပြော လိုက်တယ်။

● ဒါပေမယ့် သူ့မိန်းမက “ကျွန်မတို့ စစ်သားတွေလက်ထဲက မလွတ်နိုင်ဘူး။ ကျွန်မတို့ ဘယ်သွားသွား အဖမ်းခံရမှာပဲ။ ရှင် (သူ့အမိန့်ကို) နာခံဖို့ပဲရှိတယ်” လို့ သူ့မိန်းမက ပြန်ပြောလိုက် ပါတယ်။

● “ဒီကိစ္စကို ငါဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ” လို့ အိမ်လီယန်က ပြန်မေး လိုက်တယ်။

● “ယောက်ျားရယ်၊ စိတ်မပူစမ်းပါနဲ့၊ အခု ညစာစားလိုက်၊ ပြီးတော့ အိပ်၊ နံနက်စောစောထ၊ အားလုံးဟာ အချိန်မီပြီးသွား ပါလိမ့်မယ်။”

● So Emelyan lay down and slept. In the morning his wife waked him. "Go to the palace," she said. "All is ready. Near the river bank in front of the palace there is a heap of earth. You have only to take a spade and level it."

● When the king waked he saw a river where had not been one. Ships were sailing up and down, and Emelyan was levelling a heap of earth with a spade. The king was filled with wonder, but he was not

● ဒါကြောင့် အိမ်လီယန်လည်း အိပ်ပစ်လိုက်တယ်။ မိုးလင်းတော့ သူမိန်းမက သူကိုနှိုးတယ်။ “နန်းတော်ကိုသွား၊ အားလုံးအဆင် သင့်ပဲ၊ နန်းတော်ရှေ့က မြစ်ကမ်းနဘေးမှာ မြေကြီးပုံလေးတစ်ခု ရှိတယ်။ ရင် ဂေါ်ပြားယူသွားပြီး မြေညှိပေးလိုက်ရဲ့ပဲ။”

● ဘုရင်ကြီးနီးထလာတဲ့အခါ မြစ်တစ်စင်းကို မြင်ရတယ်။ တစ်ခု တံည်းမဟုတ်ဘူး၊ သင်္ဘောတွေဟာ အထက်အောက် စုန်ဆန် သွားနေကြတာရယ်၊ ပြီးတော့ အိမ်လီယန်ဟာ ဂေါ်ပြားတစ်ချောင်း နဲ့ မြေညှိနေတာကိုပါ မြင်တယ်။ ဘုရင်ကြီး သိပ်အံ့အားသင့်

pleased, either with the river or with the ships. He was only angry that he could not put Emelyan to death.

● "There is nothing this man cannot do," he said; and he called his servants and again asked their advice.

● "Think of something that is beyond Emelyan's understanding" he said; "for whatever work we give him to do he does it, and I cannot take his wife from him."

● The king's servants thought and thought, and at last they thought out a trick. They came to the king, and said. "Tell Emelyan to go there (you don't know where) and to bring back that (you don't know what).

Then he will not be able to escape you. Wherever he goes, you can say he has not gone to the right place; and whatever he brings you, you can say it is not the right thing."

သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် မြစ်ကိုရော သင်္ဘောတွေကိုရော နှစ်ခုစလုံးကို (မြင်လိုက်ရတာ)သူ မကျေနပ်ဘူး။ အိမ်လီယန်ကို သေဒဏ်မပေးနိုင်တာကိုပဲ စိတ်တိုနေမိတယ်။

● “ဒီကောင်(အိမ်လီယန်) မလုပ်နိုင်တာ ဘာမှမရှိပါလား” လို့ သူ(ဘုရင်ကြီး)က ပြောပြီး သူ့လူတွေခေါ်ပြီး သူတို့ အကြံဉာဏ်ကို ထပ်တောင်းခံပြန်တယ်။

● အိမ်လီယန် သိနားလည်နိုင်စွမ်းမရှိတဲ့ တစ်ခုခုကို စဉ်းစားကြ။ ငါတို့ သူ့ကိုခိုင်းတဲ့အခါ သူ့လုပ်နေနိုင်သမျှ သူ့မိန်းမကို သူ့လက်ထဲက ငါယူနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။

● ဘုရင်အမှုထမ်းတွေဟာ ထပ်တလဲလဲစဉ်းစားကြပြီး နောက်ဆုံးမှာ လှည့်ကွက်(ကောက်ကျစ်မှု) တစ်ခုကို တွေးမိကြတယ်။ သူတို့ ဘုရင်ကြီးဆီလာပြီး သံတော်ဦးတင်ကြတယ်။

(အရှင်မင်းကြီး) အိမ်လီယန်ကို သူမသိတဲ့နေရာကို သွားခိုင်းပြီး သူမသိတဲ့အရာကို ယူလာခိုင်းပါ။

ဒီတစ်ခါတော့ (အရှင်မင်းကြီး) လက်ထဲက မလွတ်နိုင်တော့ပါဘူး။ သူဘယ်ကိုပဲသွားသွား သူ့သွားခဲ့တာ နေရာမှန်မဟုတ်ဘူး။ သူ့ဘာပဲယူလာလာ သူ့ယူခဲ့တာ မှန်ကန်တဲ့အရာမဟုတ်ဘူးလို့ (အရှင်မင်းကြီး)က ပြောလိုက်ရုံပါပဲ။

● The king was pleased. "That is well planned," he said. So the king ordered Emelyan to come to him.

● "Go there, I don't know where," he told Emelyan, and bring back that, I don't know what. If you fail, I will cut off your head."

● Emelyan returned to his wife and told her what the king had said. His wife became thoughtful."

● "Well," she said, "they have taught the king how to catch you. Now we must be very careful."

● So Emelyan's wife sat and thought, and at last she spoke again to her husband.

● "You must go far away, and find an old, old cuntry-woman of ours, the head of our family. You must ask for her help. If she gives you good advice, come back at once to the palace, for I shall be there. The king's servants will take me there by force, but it will only be for a short time. If you do what our ancient mother tells you, you will soon save me."

● ဘုရင်ကြီး သဘောကျသွားတယ်။ “ဒီအကြံသိပ်ကောင်းတယ်” လို့ ပြောပြီး အိမ်လီယန်ကို သူ့ရှေ့မှောက် အခစားဝင်ရမယ်လို့ အမိန့်ထုတ်လိုက်တယ်။

● “ငါမသိတဲ့နေရာကိုသွားပြီး ငါမသိတဲ့အရာကို ယူဆောင်လာ ခဲ့ရမယ်။ တကယ်လို့ ပြောတဲ့အတိုင်း မလုပ်နိုင်ခဲ့ရင် မောင်မင်း ခေါင်းကို ဖြတ်ပစ်ရလိမ့်မယ်” လို့ အမိန့်ပေးလိုက်တယ်။

● အိမ်လီယန်ဟာ သူ့မိန်းမဆီ ပြန်လာပြီး ဘုရင်ကြီးပြောသမျှ ကို ပြန်ပြောပြလိုက်တယ်။ သူ့မိန်းမက စဉ်းစားတယ်။

● အင်း သူတို့ (ဘုရင့်ကျေးကျွန်)တွေက ရှင်ကို ဖမ်းနိုင်ဖို့ ဘုရင်ကြီးကို အကွက်ဆင်ပေးနေပြီ။ ဒီတော့ ကျွန်မတို့ သိပ်ကို သတိထားရတော့မယ်။

● ဒါကြောင့် အိမ်လီယန်မိန်းမဟာ ထိုင်ပြီး စဉ်းစားခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးအချိန်ရောက်မှ သူ့ယောက်ျားကို (ဒီလို)ပြောပြလိုက်တယ်။

● “ရှင် ဟိုးအဝေးကြီးကိုသွားရမယ်။ အဲဒီမှာ ကျွန်မမိသားစု အကြီးအကဲ အဖွားအိုတစ်ယောက်ကို တွေ့လိမ့်မယ်။ သူမဆီမှာ အကူညီတောင်းပါ။ သူမ (အဖွားအို)က အကြံကောင်းတွေပေးလိုက်ရင် နန်းတော်ကို ချွတ်ချင်းပြန်လာခဲ့ပါ။ ဘာပြုလို့လည်းဆိုတော့ ကျွန်မ အဲဒီမှာ ရောက်နေလိမ့်မယ်။ ဘုရင့်ကျေးကျွန်တွေဟာ ကျွန်မကို အတင်းအဓမ္မခေါ်သွားကြလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါဇာပါ။ ကျွန်မတို့ရဲ့ (ဟိုး... ရှေးရှေးက အမေ) ဖွားဖွားပြောတဲ့အတိုင်း ရှင်လုပ်ခဲ့ရင် မကြာခင်မှာပဲ ရှင် ကျွန်မကို ကယ်တင်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

● So the wife got her husband ready for the journey. She gave him a travelling-bag and a spindle.

● "Give this spindle to our grandmother," she told Emelyan. "She will know by this that you are my husband." And she showed Emelyan which road to take.

● Emelyan left the town and came to a place where some soldiers were marching up and down. He stopped and watched them. When the soldiers sat down to rest, Emelyan went up to them and said, "Do you know, brothers, the way to "there. I don't know where," and how I can get "that. I don't know what?"

● The soldiers listened to him in surprise. "Who see you to find out that?" they asked.

● ဒီလိုပြောဆိုပြီး (အိမဲလီယန်) မိန်းမဟာ သူ့ယောက်ျားရဲ့ ခရီးအတွက် အဆင်သင့်ပြင်ဆင်ပေးခဲ့တယ်။ သူမဟာ သူ့ကို ခရီးဆောင်အိတ်တစ်လုံးနဲ့ (ရက်ကန်းစင်သုံး) ရစ်တံတစ်ချောင်း ပေးလိုက်တယ်။

● ဒီရစ်တံကို ကျွန်မတို့ရဲ့ ဖွားဖွားကိုပေးလိုက်ပါ။ ချက်ချင်းပဲ ရှင်ဟာ ကျွန်မယောက်ျားဆိုတာ သိသွားလိမ့်မယ်။ ရှင့်ကို ဖွားဖွားက လမ်းပြလိမ့်မယ်။

● အိမဲလီယန်ဟာ မြို့ကနေထွက်ပြီး စစ်သားအချို့ ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန် ချီတက်လေ့ကျင့်နေကြတဲ့ နေရာတစ်ခုကို ရောက်သွား ပါတယ်။ သူရပ်ပြီး သူတို့ကို စောင့်ကြည့်တယ်။ စစ်သားတွေ အနားယူဖို့ထိုင်တဲ့အခါ အိမဲလီယန်ဟာ သူတို့နားကိုကပ်ပြီး မေး လိုက်တယ်။ “အစ်ကိုတို့ ကျွန်တော်မသိတဲ့နေရာသွားဖို့လမ်းကို သိကြပါသလား။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော်မသိတဲ့အရာကို ဘယ်လို ရအောင်ယူရမလဲ” လို့ မေးကြည့်ပါတယ်။

● စစ်သားတွေက သူ့ကို တအံ့တဩ နားထောင်ကြတယ်။ သူတို့က “ဒါတွေရှာဖွေဖို့ ဘယ်သူကလွှတ်လိုက်တာလည်း” လို့ ပြန်မေးကြတယ်။

● "The king," he answered.

● "We, ourselves," they said, "from the day on which we became soldiers, have gone 'we don't know where and we have never arrived there we have looked for "we don't know what" and we have never found it. We cannot help you."

● Emelyan sat talking with the soldiers for a time and then continued his journey. He walked many miles and at last he came to a wood. In the wood was a hut, and in the hut sat an old, old woman, the head of their family. She was spinning thread, and as she worked she cried, and the tears ran down her cheeks. Instead of putting her fingers to her mouth, to wet them for her spinning, she put them to her eyes and wetted them with her tears.

● “ဘုရင်ကြီးပဲ” လို့ (အိမ်လီယန်) သူကဖြေလိုက်တယ်။

● “ငါတို့လည်းပဲ စစ်သားစဖြစ်ကတည်းက ငါတို့မသိတဲ့နေရာတွေကို သွားနေရတာပဲ။ အဲဒီကို ဘယ်တော့မှလည်း မရောက်ခဲ့ဘူး။ ငါတို့မသိတဲ့အရာတွေကိုလည်း ရှာဖွေခဲ့ပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် ဘယ်တုန်းကမှလည်း အဲဒီအရာတွေကို မတွေ့ခဲ့ကြပါဘူး။ (ဒါကြောင့်) တို့ မင်းကို မကူညီနိုင်ပါဘူး” လို့ ပြန်ပြောခဲ့ကြတယ်။

● အိမ်လီယန်ဟာ စစ်သားများနဲ့ ခဏလောက် ထိုင်စကားပြောပြီး သူ့ခရီးကို ဆက်ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ မိုင်ပေါင်းများစွာ လမ်းလျှောက်ပြီး သစ်တောတစ်ခုထဲကို သူရောက်သွားပါတယ်။ တောထဲမှာ တဲလေးတစ်လုံး အဲဒီတဲထဲမှာ သူတို့သားစု အကြီးအကဲ အဖွားအိုတစ်ယောက်။ သူမ ချည်ငင်နေသည်။ အလုပ်လုပ်နေရင်း ငိုနေသည်။ မျက်ရည်များက သူမ၏ ပါးပြင်ပေါ် စီးကျနေသည်။ ချည်ငင်ဖို့အတွက် ချည်စကို(တံတွေး)ဆွတ်ဖို့ (လက်ညှိုးနဲ့ လက်မကို) ပါးစပ်နားထားရမယ့်အစား မျက်လုံးနားမှာထားပြီး မျက်ရည်တွေနဲ့ ချည်စကို ဆွတ်နေပါသည်။ (ချည်စကို တံတွေးဆွတ်မယ့်အစား မျက်ရည်နှင့်ဆွတ်နေသည်။)

● When the old woman saw Emelyan, she cried out to him, "Why have you come here?" Then Emelyan gave her the spindle and said that his wife had sent it.

● The old woman became friendly at once and began to question him. Emelyan told her the story of his life; how he had met his wife; how they had gone to live in the town; how he had worked and what he had done at the palace; how he had built the church and made a river with ships sailing on it; and how the king had now told him to go "there, I don't know what."

● The old woman listened till the end, and she stopped her crying. She whispered to herself, "The time has surely come," and said to Emelyan, "All right, my boy sit down now, and I will give you something to eat."

● အဖွားအိုဟာ အိမ်လီယန်ကိုမြင်တဲ့အခါ ငိုယိုပြီး မေးလိုက်တယ်။ မင်း ဒီကို ဘာကြောင့်လာတာလဲ။ ထိုအခါ အိမ်လီယန်ဟာ သူမကို ရစ်တံကိုပေးပြီး သူမိန်းမက ပေးလိုက်ကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

● အဖွားအိုဟာ ချက်ခြင်း ရင်းနှီးခင်မင်သွားပြီး သူ့ကို (မေးစရာ ရှိတာတွေ) မေးလိုက်ပါတယ်။ အိမ်လီယန်ဟာ သူ့ဘဝဇာတ်ကြောင်းတွေကို ပြန်ပြောပြမိပါတယ်။ သူမိန်းမနဲ့ ဘယ်လိုတွေ့ခဲ့ပုံ။ မြို့ထဲ(မြို့စွန်)ကို သွားနေခဲ့ကြပုံ။ သူ ဘယ်လိုအလုပ်လုပ်ခဲ့ရပုံနဲ့ နန်းတော်မှာ သူလုပ်ခဲ့ရတာတွေ၊ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတစ်ဆောင် ဘယ်လိုဆောက်ပေးခဲ့ရတာတွေ၊ သင်္ဘောတွေ ရွက်လွှင့်နေတဲ့ မြစ်တစ်စင်း သူလုပ်ပေးခဲ့ရတာတွေ (နောက်ဆုံးမှာ) ဘုရင်ကြီးက ငါမသိတဲ့ (ဘုရင်ကြီးမသိတဲ့) နေရာကို သွားပြီး ငါမသိတဲ့အရာကို ယူဆောင်လာခဲ့ရမယ်လို့ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ပုံတွေ ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

● အဖွားအိုဟာ အဆုံးအထိ နားထောင်ပြီး အငိုရပ်သွားတယ်။ သူမဘာသာ တိုးတိုးလေး ရေရွတ်လိုက်တယ်။ “အချိန်ကျလာပြီ ကိုး” “ကောင်းပြီ၊ လူကလေး၊ ထိုင်ပါအုံး၊ မင်းစားဖို့ တစ်ခုခု လုပ်ပေးမယ်”

● Emelyan ate, and then the old woman told him what he was to do.

● "Here," she said, it's a ball of thread. Roll it out in front of you and follow where it goes. You must go far, till you come to the sea. When you arrive there you will see a great city. Enter the city, and go to the farthest house and ask for a bed. It is there that you will find what you are looking for."

● "How shall I know it when I see it, Mother?" said Emelyan.

● အိမ်လိယန်စားတယ်။ ပြီးတော့ အဖွားအိုက သူဘာလုပ်ရမလဲ ဆိုတာကို ပြောပြပါတယ်။

● “ဒီမှာ ရစ်လုံးလေး၊ မင်းရှေ့ကို လှိမ်လိုက်၊ သူသွားတဲ့ နောက်ကို မင်းလိုက်သွား၊ ပင်လယ်ရောက်တဲ့အထိ အဝေးကြီး သွားရမယ်။ အဲဒီကိုရောက်တဲ့အခါ မြို့ကြီးတစ်မြို့ကို တွေ့လိမ့် မယ်။ မြို့ထဲကိုဝင်ပါ။ အစွန်ဆုံးအိမ်တစ်အိမ်ကိုသွားပြီး အိပ်ခွင့် တောင်းပါ။ အဲဒီမှာ မင်းရှာနေတဲ့ အရာကို တွေ့လိမ့်မယ်။”

● အဲဒီအရာကို တွေ့တဲ့အခါ (ကျွန်တော်ရှာနေတဲ့အရာ ဟုတ် မဟုတ်) ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ်သိနိုင်မှလဲ အမေ”လို့ အိမ်လိယန် က ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

● "When you see something that men obey more quickly than their father or mother, that is it. Seize it and take it to the king. When you bring it to the king he will say it is not right. You must answer, "If it is not the right thing it must be broken up." Then you must beat it and carry it to the river, break it in pieces, and throw it into the water. Then you will get your wife back again and my "tears will be dried."

● Emelyan said goodbye to the old woman and began rolling his ball of thread in front of him until at last it reached the sea. By the sea stood a great city, and at the far end of the city was a large house. Emelyan asked for a bedroom there and was given it. He lay down to sleep, and awoke in the morning to hear the father calling his son to go and cut wood for the fire. But the son did not obey. "It is too early," he said, "there is still time to sleep."

● “လူတွေဟာ သူတို့ အဖေ အမေ(စကား)ထက် ပိုပြီး နာခံလိုက်နာတဲ့ အရာတစ်ခုကို တွေ့ပြီဆိုရင် အဲဒါ မင်းလိုချင်တဲ့ အရာပဲ။ အဲဒီဟာကို ရအောင်ယူပြီး ဘုရင်ကြီးဆီသွားပါ။ ဘုရင်ကြီးဆီကို မင်းယူသွားပြီး ပြတဲ့အခါ အဲဒီဟာ (သူလိုချင်တဲ့အရာ မဟုတ်သေးဘူး) မမှန်သေးဘူးလို့ ပြောလိမ့်မယ်။ (အဲဒီအခါ) ဒီဟာမဟုတ်ဘူးဆိုရင် ရိုက်ခွဲပစ်လိုက်မယ်လို့ မင်းက ပြောရမယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီဟာကို ရိုက်ခတ်ပြီး မြစ်ဘက်ကိုသွားရမယ်။ (မြစ်ရောက်တဲ့အခါ) အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာဖြစ်အောင် ရိုက်ခွဲပြီး ရေထဲကို လွှင့်ပစ်လိုက်။ အဲဒီအခါ မင်းမိန်းမကို ပြန်ရပြီး ငါ့ရဲ့ မျက်ရည်တွေလည်း ခန်းခြောက်သွားလိမ့်မယ်။”

● အိမ်လီယန်ဟာ အဖွားအိုကို နှုတ်ဆက်ပြီး ရစ်လုံးလေးကို သူ့ရှေ့လိုမ့်လိုက်တယ်။ နောက်ဆုံး အဲဒီ ရစ်လုံးလေးဟာ ပင်လယ်ရောက်သွားတဲ့အထိပေါ့။ ပင်လယ်နားမှာ မြို့ကြီးတစ်မြို့၊ မြို့ရဲ့ အဆုံးမှာ အိမ်ကြီးတစ်အိမ်ရှိတယ်။ အိမ်လီယန်ဟာ အဲဒီမှာ အိပ်ဖို့ နေရာတောင်းတယ်။ ရတယ်။ သူလှဲအိပ်လိုက်ပြီး အိပ်ပျော်သွားတယ်။ မနက်မိုးလင်းတော့ အဖေလုပ်သူက သူ့သားကို တောထဲ ထင်းခုတ်သွားဖို့ အော်ခေါ်နေသံကြားတဲ့အခါ သူနိုးသွားတယ်။ ဒါပေမယ့် သားက မနာခံဘူး။ “စောသေးတယ်။ အိပ်ချင်သေးတယ်” လို့ သူ့သားက ပြန်ပြောတယ်။

● Then Emelyan heard the mother say, "Go, my son, your father's bones ache. Do you want him to go instead of you? It is time to get up!"

● But the son only whispered a few words and went off to sleep again. He was hardly asleep before a thundering noise began in the street. The son jumped up and quickly put on his clothes and ran into the street. Emelyan jumped up too and ran after him, to see what it was that a son obeys more quickly than his father or mother. He saw somebody walking along the street carrying something tied over his stomach. The man kept beating this thing with sticks. It was this that thundered, and it was this that the son had obeyed. Emelyan went and had a look at it. It was round, like a barrel, with a skin stretched across each end, and he asked what it was called.

● ထို့နောက် အိမ်လီယန်ဟာ အမေအသံကို ကြားပြန်တယ်။ သွားလိုက်ပါသားရယ်။ မင်းအဖေက အရိုးတွေနာနေပြီ (အားမသန်တော့ဘူး) သူ့အစား မင်းသွား(လုပ်) မပေးချင်ဘူးလား။ အိပ်ယာထဖို့ အချိန်ကျပြီ။

● ဒါပေမယ့် သားက တစ်ခွန်းနှစ်ခွန်း ရေရွတ်(ပြန်ပြော)ပြီး ပြန်အိပ်သွားပြန်တယ်။ လမ်းထဲက မိုးချိန်းသံလို ဆူညံတဲ့အသံကို မကြားခင် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် သူ့အိပ်ပျော်နေလေရဲ့။ (အဲဒီအသံကို လည်း ကြားရော) အလျင်အမြန်ထ၊ အဝတ်အစားကောက်ဝတ်ပြီး လမ်းထဲကို ပြေးထွက်သွားတော့တယ်။ အိမ်လီယန်လည်း ခုန်ထပြီး သူ့နောက်ပြေးလိုက်သွားတယ်။ (အဲဒီမှာ) သားတစ်ယောက်ဟာ သူ့အဖေ(သို့မဟုတ်) အမေထက်ပိုပြီး နာခံလွယ်တဲ့အရာကို မြင်တွေ့သွားပါတယ်။ ဝမ်းဗိုက်မှာ တစ်စုံတစ်ရာကို ချည်နှောင်သယ်ပိုးထားပြီး လမ်းလျှောက်သွားနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ခဲ့တယ်။ အဲဒီလူဟာ အဲဒီအရာကို တုတ်ချောင်းတွေနဲ့ တီးခတ်နေပါတယ်။ အဲဒီအရာဟာ မိုးချိန်းသံလို(မြည်ဟီး)စေပါတယ်။ အဲဒီအရာကို သားက နာခံနေပါတယ်။ အိမ်လီယန်ဟာ အဲဒီဟာကို သွားကြည့်တယ်။ အဲဒီအရာဟာ လုံးဝိုင်းတယ်။ သစ်သားစည်လိုမျိုး။ တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ သားရေနဲ့ တင်းတင်းဆွဲချည်ထားတယ်။ အဲဒီဟာ ဘာခေါ်သလဲလို့ သူက မေးလိုက်တယ်။

- "This is a drum," they told him.
"And is it empty?" he asked.
"Yes, it is empty."

● Emelyan was surprised. He asked them to give the drum to him, but they would not. So Emelyan stopped asking, and followed the drummer. All day long he followed him, and when at last the drummer lay down to sleep, Emelyan seized the drum and ran away with it.

● He ran all the way back to his own town. He went to see his wife, but she was not at home. The day after Emelyan went away, the king had taken her to the palace.

● “ဒီဟာ ဒရမ်(စည်)တစ်လုံးပဲ” လို့ သူတို့က သူ့ကို ပြောပြတယ်။

“(အထဲမှာ) ဘာမှမရှိဘူးမို့လား” လို့ သူက ပြန်မေးတယ်။
“ဟုတ်တယ်၊ ဘာမှမရှိဘူး (ဗလာသက်သက်ပဲ)”

● အိမ်လီယန်ဟာ အံ့အားသင့်သွားတယ်။ သူက (အဲဒီ) ဒရမ်ကို သူ့ကိုပေးဖို့ သူတို့ကို ပြောတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့က မပေးကြဘူး။ ဒါကြောင့် အိမ်လီယန်ဟာ ဆက်မမေးတော့ဘဲ ဒရမ်တီးတဲ့သူနောက်ကို လိုက်သွားခဲ့တယ်။ သူဟာ တစ်နေ့လုံး သူ (ဒရမ်တီးသူ)နောက်ကိုလိုက်ခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံး ဒရမ်တီးသူ အိပ်ပျော်သွားတဲ့အခါ ဒရမ်ကို လုယူထွက်ပြေးသွားပါတယ်။

● သူဟာ သူ့မြို့ကို ပြန်ပြေးလာခဲ့တယ်။ သူ့မိန်းမကို သွားကြည့်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့မိန်းမအိမ်မှာ မရှိတော့ဘူး။ အိမ်လီယန် ထွက်သွားပြီး နောက်နေ့မှာပဲ ဘုရင်က သူ့မကို နန်းတော်ကို ခေါ်သွားခဲ့တယ်။

● Emelyan then went to the palace and sent a message to the king. "He who went to "there, don't know where" has returned, and he has brought back "than don't know what."

● The messenger returned to Emelyan and said he must come back to the palace again next day. But Emelyan said, "Tell the king I am here today and I have brought what the king wanted. He must either come out to me or I shall go in to him!"

● The king came out.

"Where have you been?" he asked.

Emelyan told him.

● "That is not the right place," said the king. "What have you brought?"

● Emelyan pointed to the drum, but the king did not even look at it.

● အိမ်လီယန်ဟာ နန်းတော်ကို လိုက်သွားပြီး ဘုရင်ကြီးဆီကို သတင်းပို့လိုက်တယ်။ ဘယ်နေရာမှန်းမသိတဲ့နေရာကို သွားတဲ့သူ ပြန်ရောက်လာပါပြီ။ ဘာမှန်းမသိတဲ့အရာကို သူ့ဆောင်လာခဲ့ပါတယ်။

● သတင်းပို့သူ အိမ်လီယန်ထံ ပြန်ရောက်လာပြီး နောက်နေ့မှာ နန်းတော်ကို ပြန်လာရမယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အိမ်လီယန်က “ဘုရင်ကြီးကို ပြောလိုက်။ ဒီနေ့ ငါဒီမှာပဲရှိမယ်။ ဘုရင်ကြီးလိုချင်တဲ့အရာကို ငါယူလာခဲ့ပြီးပြီ။ သူထွက်လာရင်လာ မလာရင် သူ့ဆီကို ငါဝင်လာခဲ့မယ်။”

● ဘုရင်ကြီး ထွက်လာတယ်။

မင်း ဘယ်ကပြန်လာသလဲလို့ သူကမေးတယ်။

အိမ်လီယန်က သူ(ဘုရင်ကြီး)ကို (အကျိုးအကြောင်း) လျှောက်ထားတယ်။

● “သွားတဲ့နေရာ အမှန်မဟုတ်သေးဘူး” မင်း ဘာကိုယူခဲ့သလို့ ဘုရင်ကြီးက ပြောတယ်။

● အိမ်လီယန်က ဒရမ်ကို ညွှန်ပြတယ်။ ဘုရင်က ကြည့်တောင် မကြည့်ဘူး။

- "That is not right," he said.
- "If it is not the right thing," shouted Emelyan, "it must be broken up, and may the devil take it!"
- And Emelyan left the palace carrying the drum and beating it. And as he beat the drum, all the king's soldiers ran out to follow Emelyan and asked what orders he had for them.
- The king shouted from his window, telling his soldiers that they must not follow Emelyan. They did not listen to what the king said, but all followed Emelyan and his drum.

- “အဲဒါ မမှန်ဘူး” လို့ ပြောလိုက်တယ်။
- အဲဒီအရာ အမှန်မဟုတ်ဘူးဆိုရင် ရိုက်ခွဲပစ်လိုက်မယ်။ မကောင်းဆိုးဝါးယူသွားပါစေ” လို့ အိမ်လီယန်က အော်ပြောလိုက်ပါတယ်။
- အိမ်လီယန်ဟာ နန်းတော်ထဲကထွက်၊ ဒရမ်ကိုလွယ်ပြီး တီးခတ်သွားပါတယ်။ သူ ဒရမ်ကိုတီးလိုက်တဲ့အတွက် ဘုရင့်စစ်သားတွေဟာ ပြေးထွက်လာပြီး အိမ်လီယန်နောက်က လိုက်သွားကြတယ်။ ပြီး...ဘု သူတို့ကို ဘာအမိန့်ပေးမလဲလို့ မေးကြတယ်။
- ဘုရင်ကြိုက် သူပြုတင်းပေါက်ကနေပြီး အိမ်လီယန်နောက်ကို မလိုက်ရဘူးလို့ အော်ပြောနေတယ်။ သူတို့(စစ်သားတွေ)က ဘုရင်ကြီးပြောတာကို နားမထောင်ဘဲ အိမ်လီယန်နဲ့ သူဒရမ်နောက်ကို လိုက်သွားကြပါတယ်။

● When the king saw what was happening he gave orders that Emelyan's wife should be taken back to her husband: and he sent a message to Emelyan asking him to give the king his drum.

● "That can't be done," said Emelyan, "I was told to break it up and to throw the pieces into the river."

● So Emelyan went down to the river, carrying the drum, and the soldiers followed him. When he reached the river bank Emelyan broke up the drum and threw the pieces into the water. Then all the soldiers ran away.

● Emelyan found his wife, and took her home. The king troubled him and his wife no further, and they lived happily ever after.

● အဲဒါကို ဘုရင်ကြီးမြင်တဲ့အခါ အိမ်လီယန်မိန်းမကို သူ့ယောက်ျား
ဆီ ပြန်ပို့ခိုင်းပြီး အိမ်လီယန်နောက်ကို စစ်သားတစ်ယောက်
လွှတ်လိုက်တယ်။ သူ့ရဲ့ဒရမ်ကို ဘုရင်ကြီးကိုပေးဖို့ တောင်းခိုင်း
လိုက်တယ်။

● “မပေးနိုင်ဘူး” ဒါကို ရိုက်ခွဲပြီး အပိုင်းအစတွေကို မြစ်ထဲလွှင့်ပစ်
လိုက်မယ်လို့သူ့ကို ပြောခဲ့ပြီးပြီ” လို့ အိမ်လီယန်က ပြန်ပြော
လိုက်တယ်။

● ထို့ကြောင့် အိမ်လီယန်ဟာ ဒရမ်ကို လွယ်ပြီး မြစ်ဘက်ကို
ဆင်းသွားတယ်။ စစ်သားတွေကလည်း သူ့နောက်ကလိုက်ကြတယ်။
အိမ်လီယန်ဟာ မြစ်ကမ်းနဘေးကို ရောက်တဲ့အခါ ဒရမ်ကို
ရိုက်ခွဲပြီး အပိုင်းအစတွေကို ရေထဲလွှင့်ပစ်လိုက်တယ်။ အဲဒီအခါ
စစ်သားတွေလည်း အဝေးကို ထွက်ပြေးသွားကြတယ်။

● အိမ်လီယန်ဟာ သူ့မိန်းမနဲ့ ပြန်တွေ့ပြီး အိမ်ကို ပြန်ခေါ်ခဲ့
တယ်။ ဘုရင်ကြီးဟာ သူ့နဲ့ သူ့မိန်းမကို နောက်ထပ် ဒုက္ခမပေး
နိုင်တော့ပါဘူး။ သူတို့(နှစ်ယောက်)ဟာ နောက်ပိုင်းမှာ ပျော်ရွှင်စွာ
နေထိုင်သွားခဲ့ကြပါတော့တယ်။

ကောင်းသန့်

(မှတ်ချက်။ ကွင်းစကွင်းပိတ်နှင့် ဖော်ပြထားသော စကားလုံးများ
သည် မူရင်း အင်္ဂလိပ်စာတွင်မပါဘဲ မြန်မာလို ဆီလျော်အောင်
ထည့်ပြန်ထားသော စကားလုံးများဖြစ်ပါသည်။)

စာဖတ်သူသို့ . . .

- * ဤစာအုပ်ကို
ကျနသေချာ ဖတ်ပြီးသောအခါ
- * စာရေးသူအား
ပြောပြချင်စရာများ
ရှိကောင်းရှိလိမ့်မည်။
- * အားမနာတမ်း
ဝေဖန် ပြောဆို ရေးသား
ဆွေးနွေးနိုင်ပါသည်။
- * စာဖတ်သူထံမှ
နွေးထွေးသော ဝေဖန်အကြံပြုချက်များ
ကြားချင်လှပါ၏။ ။

ကောင်းသန့်

၁၆၀(ပ-ထပ်)၊ ၃၄-လမ်း(ထက်)
ရန်ကုန်မြို့။ ☎ ၂၄၂၅၃၄